

izdaja okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah - Uredništvo in odgovarjajoči urednik: Stane Šuštar - Tiska Matihorska tiskarna v Mariboru - Naslov uredništva in uprave: "Zasavski tednik" Trbovlje L. Trg revolucije št. 28 (telefon 91) - Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah 614-146 - List izhaja vsako soboto - Letna naročnina 400 din, polletna 200 din, četrtletna 100 din, mesečna 40 din - Posamezne številke 10 din - Rokopisi morajo biti v uredništvu najkasneje več tork predpolno in jih ne vračamo

TEDNIK

Štev. 25 Trbovlje, dan 2. junija 1956 Leto IX.

1. junij — Občinski praznik Trbovelj

V maju 1924 je zašumelo po Trbovljah — Orjuna pridel! Kaj nam bo prinesla? Dobrega rudarjem gotovo ne! Ali nam bo vzela slabo? Tudi ne!

Tak je bil pomenek rudarjev, ki so vajeni gledati dnevno smrti v oči, in jih ta obetami obisk ni kaj razveselil. Pošli so zaslepljeni, Novica, da bodo prišli orjunaši uniforme, mrtvaške glave na šabarah, pištole v rokah in kanibalske namere v njihovih očeh. V prvih vrstah so omahovale zastave dvajsetih zastavonosov s pištolami v rokah. Za njimi so nervozno prestopali prvaki Orjune, inž. Marko Kranjc, Andjelinič, četnik Znidaršič, nato pa še dve četi črnosrajčnikov in orjunašic.

Rudarji niso računali na tako silo in so nekako obstali. Klic iz množice: »Dol z Orjuno!« pa jih je zdramil. Iz množice rudarjev je mladi Jože Zupanc zgrabil in raztrgal zastavo orjunašev. Strel — in Zupanc je padel...

Četnik Znidaršič je s pištolo v roki planil proti živi barikadi rudarjev, a ga je ustavila krogla. Razjarjena množica rudarjev je pritiskala, mladinske

brigade so zapadle, iskale so vodje Orjune. Pokalo jel Padle so nove žrtve — Fric, Očep, Rozina... Orjunaši so imeli tudi tri mrtve — Boltavzarja, Slajpaha, Znidaršiča.

Prišli so jim v pomoč še Znidarji, katerim so se mladinske brigade umaknile, da jih ne bi zajeli. S pomočjo Znidarjev so se razkropljeni orjunaši spet zbrali. Zajeli so nekaj ljudi, med katerimi je bil tudi 22-letni France Falca, ki so ga mačili in poniževali, češ da naj na kolenih prosi odpustitve in poljubi njihovo zastavo itd. Končno so ga ustrelili...

Druška skupina orjunašev pa je v tem času zažgala Rudarski dom. Ker je tedanja oblast štčtila vse, samo delanca ne, so ti hudodelci ostali nekažnovani.

Položaj delavstva pa se ni spremenil.

Sele z ljudsko revolucijo v NOV je naš človek dobil svobodo in pravice, postal je lastnik proizvodnih sredstev in važen faktor pri upravljanju podjetij.

Ljudje, ki so prehodili to pot revolucije, in ogromne žrtve naj bodo vedno v opomin

mlajšim generacijam, da bodo čuvale te socialistične pridobitve in nadaljevale pot do končne zmage.

1. junija 1924 pa bo ostal v zgodovini Trbovelj trajen spomin na mlade revirske revolucionarje
Lojze Dular

neje te pravilne trditve naj bliže označimo skupino, na katero se je opirala Orjuna in v poznejšem obdobju JNS. Kakor bomo videli, so to bili »mladi liberalci«.

Leta 1922 so liberalci razpadli v dve skupini: v skupino »demokratske zajednice« z dr. Vladimirkom Ravniharjem in v skupino »mladih« z dr. Zerjavom in dr. Kramerjem na čelu. Glasilo prve skupine, formirane iz staroliberalcev in narodnih socialistov, je bil »Slovenski narod«. To skupino so imenovali tudi skupino »starih« za razliko od omenjene skupine »mladih«, katere glasilo je bilo »Jutra«. Medtem ko se je v skupini »starih« zbirala tudi drobna buržoazija: ljubljanski trgovci, obrtniki, nameščenci, pa tudi uradniki, se je v skupini »mladih« zbiral v glavnem tisti del slovenske buržoazije, ki je hitro bogatel na račun »nacionaliziranih« podjetij. Voditelja te skupine sta bila dr. Zerjav in dr. Kramer, finančne posle pa je zanjo vodil Avgust Praprotnik.

Skupina »starih« se je oslanjala na Ljubljansko kreditno banko in Jadransko banko s precej podjetji — tudi »nacionaliziranih« (zlasti pri Jadranski banki). Ekonomske postojanke zlasti Ljubljanske kreditne banke in Jadranske banke — so skušali zasesti »mladi«, a jim jih »stari« niso prepustili. Zato je bila med »starihimi« in »mladimi« v glavnem konkurenčna borba oziroma borba za banke in podjetja. Avgust Praprotnik

Tovariš Boris Kraigher se je mimli teden z zanimanjem ogledal trboveljsko Elektrarno

Finančno-kapitalistično zaledje Orjune

Uspel izlet prijatelj narave na Mrzlici
Nad 600 delavcev se je zbralo

Prijatelji narave iz Celja in Trbovelj so na svojstven in slavnoten način počastili rojstni ni dan maršala Tita v nedeljo, 27. maja na Mrzlici. Okrog 600 prijateljev narave iz obeh krajev je pohitelo preteko nedeljo na to priljubljeno izletniško točko in v prijetnem razpoloženju, ki ga je dvignilo tudi lepo sončno vreme, so vsi obujali lepe spomine na izlete prvih prijateljev narave.

Izleta sta se udeležila tudi predsednik iniciativnega odbora Prijateljev narave Slovenije, član tajništva RS ZSJ za Slovenijo, tov. Jože Juraj in tajnik odbora tov. Drago Bračina. Prvi je vse izletnike pozdravil in opisal glavne smotre novostanavljaljočih se društev Prijateljev narave. Izleta se je udeležil nadalje prvi predsednik Prijateljev narave iz Trbovelj, tov. Leopold Majdič, ki je že v 65 letu starosti, a je še vedno med najbolj vnetimi prijatelji narave in planin.

Prvi izlet Prijateljev narave je dosegel svoj namen. Lepa udeležba je pokazala, da so potrebni organizirani izleti v naravo, katerih namen je čim

lepše izkoristiti tedenski oddih naših delavcev in uslužbencev z izleti v naravo.

Izlet pa je izletnike delno motila odsotnost kulturnih skupin iz Trbovelj in Celja, ki so bile do neke mere zavzete z mladinskim festivalom v Celju in pripravami na občinski praznik v Trbovljah, vendar bi dobra volja prav lahko nadomestila prezaposlenost in s tem omogočili poživiti vedro razpoloženje v naravi. A. K.

Še danes in jutri si lahko ogledamo v Ljubljani razstavo „Stanovanje za naše razmere“

Prejšnjo soboto, 26. maja so v Ljubljani odprli razstavo »Stanovanje za naše razmere«. To razstavo so organizirali v okviru ostalih prireditev letošnjega leta, ki jih pripravlja Gospodarsko razstavišče v Ljubljani. Ze dan poprej, v petek 25. maja je bila na tem gospodarskem razstavišču tiskovna konferenca, na kateri so se predstavniki tiska iz Jugoslavije seznanili s problemi Gospodarskega razstavišča v Ljubljani in se posebej o pomenu razstave »Stanovanje za naše razmere«. Razstava »Stanovanje za naše razmere« je ena izmed redkih prireditev, ki posega neposred-

no v življenjske pogoje delovnega človeka — v njegov dom. Danes, to je v času, ko naša skupnost vlaga velika sredstva v rešitev težavnega stanovanjskega vprašanja, je ta prireditve posebno aktualna in je imela namen mobilizirati vse ustrezne činitele za racionalizacijo in modernizacijo stanovanjskih gradenj.

Razstava je razdeljena v dva dela, in sicer v poučno-propagandni del, ki je v Gradisovi palači na Titovi cesti št. 17, in komercialni del, ki je na Gospodarskem razstavišču na Titovi cesti št. 50.

Gospodarsko razstavišče je v komercialnem delu razstave zbralo najvidnejše domače in tuje proizvajalce gradbenega materiala ter stanovanjske in gospodarske opreme. Razstava, tako v palači Gradisa kakor tudi na Gospodarskem razstavišču je velikega pomena in si jo je vredno ogledati.

Ta razstava je vzbudila veliko pozornost in si jo je že ogledalo tisoče in tisoče obiskovalcev, ne samo iz Jugoslavije, temveč tudi iz tujine.

Torej danes in jutri si lahko ogledamo v Ljubljani pomembno gospodarsko manifestacijo »Stanovanje za naše razmere«.

Ob drugem krajevnem prazniku na Polšniku V spomin, na težke dni...

Jutri, dne 3. junija bodo na Polšniku slavili drugič svoj krajevni praznik v spomin na obletnico spopada partizanov na takrat močno nemško postojanko na Polšniku. Lansko leto so Polšničani za prvo slavo odkrili na šoli spominsko ploščo v drugi svetovni vojni padlim borcem in uredili grob štirim neznanim partizanom, ki so padli za svobodo v bitki za Polšnik. Letošnje praznovanje ima namen utrditi pomembnost pridobitev NOV in nadaljevati tradicije praznovanja dne, ko so partizani prvič močno zamajali nemško postojanko na Polšniku.

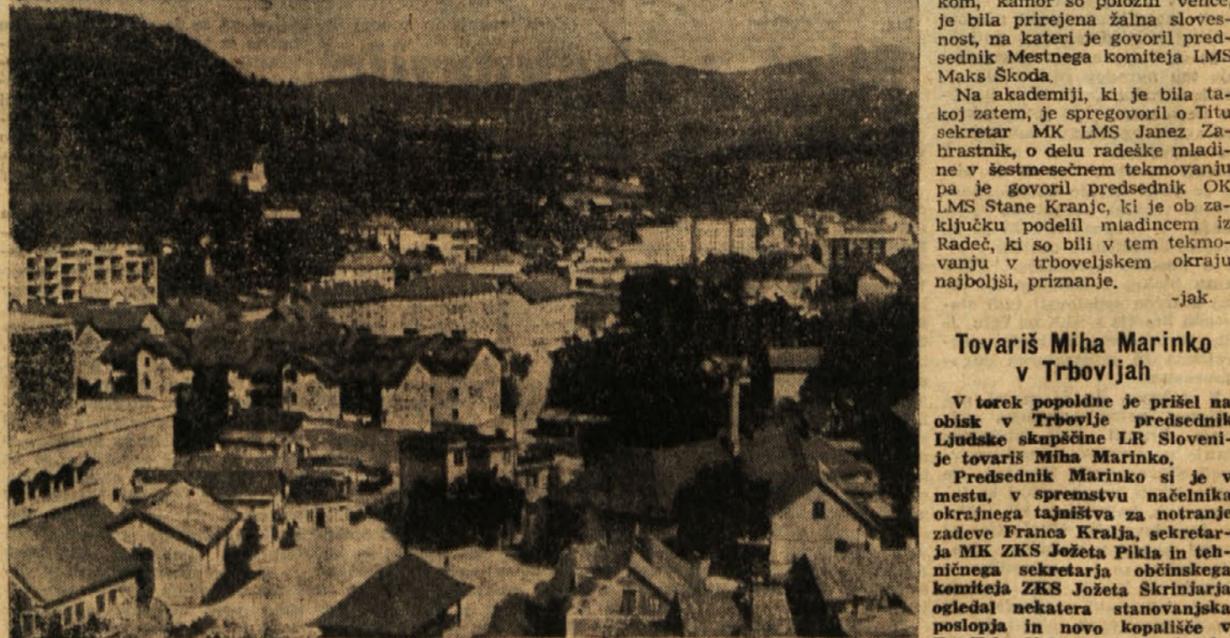
Letošnji spored, ki je pripravljen za ta dan, bo istočasno kulturna manifestacija Polšnika. Igralska družina bo uprizorila na prostem Ogrinevo veseligrro »V Ljubljano jo dajmo«, pevski zbor iz Zagorja bo zapel več partizanskih in borbenih pesmi, šolska mladina pa pripravila več lepih deklamacij. Pomembnost praznovanja bo poudarjena tudi z otvoritvijo novega cestnega odseka med Slopo nad Polšnikom in Sopoto, s katerim bo pot na Polšnik skrajšana za 3 kilometre. Cesto mislijo odpreti ob 8. uri zjutraj kot uvod v praznovanje. Glavni spored se bo začel ob 10. uri s pozdravom gostov, govori in polaganjem vencev pred spominsko ploščo in na grob padlih.

Dopoldanski kulturni spored bodo zaključili z veseligrro. Popoldne pa bo pred šolo veseli del praznovanja z ljudsko veselico.

Seja za gospodarstvo občine Zagorje

V tork je bila v sejnih prostorih Občinskega ljudskega odbora v Zagorju seja sveta za gospodarstvo. Odborniki so razpravljali v realiziranih sklepih zadnje seja, o poročilih banke glede konkretnih vprašanj bančnega poslovanja v podjetjih, o zaključnih računih nekaterih zagorskih podjetij o predlaganih odlokih in odločb plačnega sklada v trgovini in gostinstvu in nekaterih drugih vprašanjih gospodarstva v Zagorju.

O seji bomo podrobno poročali v prihodnji številki. (v)

Trbovlje postaja iz leta v leto lepše!

Mladinski praznik v Radečah

Mladinci in tudi drugi v Radečah so se že dalj časa pripravljali na praznovanje, ki je bilo prirejeno v počastitev rojstnega dne maršala Tita.

V četrtek, 25. maj azvečer, je bila v nabito polni dvorani »Svobode« slavnostna akademija, ki jo je priredila mladinska organizacija, še prej pa je bil po mestu, ki je bilo vso v zastavah, mladinski sprevod, v katerem je bilo nad 300 mladih ljudi. Prišli so vsi: papirničarji, železničarji iz Zidanega mosta, kmetje iz Jagnjanice, Vrhovega in drugod.

Mladinci so ob tej priložnosti počastili tudi spomin vseh v NOB padlih borcev. Pred spomenikom, kamor so položili vence, je bila prirejena žalna slovesnost, na kateri je govoril predsednik Mestnega komiteja LMS Maks Škoda.

Na akademiji, ki je bila takoj zatem, je spregovoril o Titu sekretar MK LMS Janez Zahrastrnik, o delu radeške mladine v šestmesečnem tekmovanju pa je govoril predsednik OK LMS Stane Kranjc, ki je ob zaključku podelil miadincem iz Radeč, ki so bili v tem tekmovanju v trboveljskem okraju najboljši, priznanje.

-jak.

Tovariš Miha Marinko v Trbovljah

V terek popoldne je prišel na obisk v Trbovlje predsednik Ljudske skupščine LR Slovenije tovariš Miha Marinko.

Predsednik Marinko si je v mestu, v spremstvu načelnika okrajnega tajništva za notranje zadeve Franca Kralja, sekretarja MK ZKS Jožeta Pika in tehničnega sekretarja občinskega komiteja ZKS Jožeta Skrinjarja ogledal nekatera stanovanjska poslopja in novo kopališče v Zg. Trbovljah, zatem pa je obiskal gradbišče novega Delavskega doma, katerega gradnja je že v zaključni fazi.

Tatovi cementa na zatožni klopi Izguba, nad katero se moramo zamisliti

Pred brežiškim sodiščem je bila te dni razprava proti škodljivcem ljudskega premoženja

Počasi so prihajali drug za drugim — Skvarč, Stermečki, Kristopič, Skoler, Urbanc, Muric, Strle, Prah in še drugi... Menda je bilo vseh 27... Kot bi trenil, je bila brežiška sodna dvoranica nabito polna. Nekaj mučnega je ležalo v ozračju in ljudje, ki so prišli k razpravi (le-ta je bila namreč javna), so komaj čakali, da se začelo...

Na zatožni klopi so bili v glavnem mladi ljudje, ljudje, ki so — vsaj nekateri — komaj začeli delati; bili pa so tudi starejši. Družinski očetje s tremi in tudi več otroki, delavci, ki jim je glava že skoro osivela. V malone vseh je opazovalec lahko razločno opazil občutek krivde, le nekateri mlajši so dvigali glavo, kot da bi hoteli reči: »Kaj se hoče? Kaj smo, ker je bila prilika.«

Njihova pot navzdol se je začela pred meseci, v glavnem septembra, oktobra lanskega leta. Kdo ve, koliko časa bi se nadaljevala, če ne bi naši varnostni organi napravili kraj njihovu umazanemu početju. Velik del obtožencev je kradlo povsem zavestno, brez trohice sramu ali vesti, brez najmanjšega občutka, da so dejanja, ki jih opravljajo, najtežji prestopek proti naši skupnosti. Še več! Nekaj obtožencev je nago-varjalo zavestno tudi druge delavce, ki si še niso umazali svojih rok s tujo oziroma našo lastnino.

Zagrebsko podjetje »Tehnika« ima gradbišče tudi v Cerkljah. V dveh barakah je imelo shranjeno tudi precejšnje količine cementa. No, ravno ta cement je zadišal nekaterim delavcem in začeli so ga pridno nositi ven ter prodajati okoljskim ljudem, v glavnem kmetom.

Ko se danes vprašujemo, kako so mogli v tako velikem obsegu krasti cement, gramoz in še nekaj drugih drobnih predmetov, se nam odgovor kar vsiljuje. Vse kaže, da podjetje sploh ni imelo kontrole nad prejemom in izdajo cementa. Kako bi mogli drugače obtoženci, kot so Skvarč, Prah, Strle in kopica drugih, nositi iz skladišča po sto in tudi več vreč vreč cementa na en mah? Skvarč je bil pomožni skladiščnik. Na obnavnvi je jasno izpovedal naslednje: »Nobene kontrole ni bilo, nihče ni kontroliral, koliko cementa sem izdal ali prejel.«

In kot v potrdilo gornjega še to: nekot je prišel na železniško postajo vagon cementa. Namesto da bi cement zapeljali v skladišče, je precej vreč romalo naravnost iz vagona k nekemu zasebniku. Izkupilec so si seveda delili tatovi.

No, kradlo je več skupin. Enkrat ena, drugič druga. Vsaka skupina je imela vodjo.

Zalostno je tudi to, da je več nočni čuvaj vedel za početje

teh skupin, in namesto da bi pičke naznanil organom varnosti, raje prejemal denarne nagrade za uslugo, ker je »molčal«.

Ukradeni cement so tatovi še iste noči odpravili h kupcem. Seveda so pri kraji sodelovali tudi soferji, kajti najlaže je res tako, da ukradeni blago prepelješ k novemu gospodarju s kamionom. Kupci so bili, kot rečeno, bližnji in daljni kmetje in drugi. Čudno je tudi to, da so cement jemali, saj so nekateri, oziroma malone vsi, povsem natančno vedeli, da je blago ukradeno. Kajpak je bil ukraden cement bolj poceni kot kupljen v trgovini. Storiteli so ga prodajali bodisi po osem sto, šest sto pa tudi po pet sto dinarjev za vrečo. Dejanska vrednost vreče pa je 1000 dinarjev. Sicer pa to storilce ni motilo, kajti tisočaki, ki so jih za cement prejeli, so bili zasluženi brez truda.

Zanimivo je tudi to, da storilci v preiskavi niso takoj skrajaj priznali svojega dejanja. Seve so jim naši varnostni organi kaj kmalu dokazali njihovo početje v celoti. Se bolj zanimivo je tudi to, da so posamezniki druge nagovarjali k tatvini. Zato tudi več skupin, ki je kradla organizirano in po poprej določenem načrtu.

Kot rečeno, so na zatožni klopi več ali manj skrušeno priznavali svoja umazana de-

janja. Obravnava, ki je trajala več dni, je povsem razkrila vse umazanije teh podvigov. Storiteli so prejeli zasluženo kazen.

Ob tem procesu pa se poraja vprašanje, ki ga bo moralo zagrebsko podjetje »Tehnika« čimprej rešiti. Mi bi lahko dejali: »Če bodo imeli tudi v bodoče organizirano izdajo svojega materiala tako, da se ne bo vedelo kdo pije in kdo plača, se pravi, če ne bo niti najmanjše kontrole, ne bo čudno, če bodo posamezniki ponovno skušali vtakniti svoje prste v tujo lastnino.« Obravnava je namreč popolnoma nedvoumno in jasno pokazala, da bi kraja v tako velikem obsegu ne bi bila mogoča, kajti če ne takoj, pa bi se kmalu moralo pokazati, da neznaki odnašajo material iz skladišč. Pomanjkanje vsakršne kontrole pa se je v tem primeru bridko maščevalo.

Statistični podatki o nezgodah pri delu, izgubah narodnega dohodka zaradi bolezni in tudi izkoriščanja ugodnosti socialnega zavarovanja nam dajejo kaj jasno sliko, da bomo morali v bodoče vsemu temu posvetiti vse večjo pozornost in v izboljšanjem higieno-tehnične službe daleč zmanjšati število nezgod in obolenj.

Lani je bilo v naših industrijskih podjetjih 4102 nezgodi pri delu. To pomeni, da je bilo na sto zaposlenih kar 30 nezgod. Zaradi teh nezgod znaša izguba narodnega dohodka kar 148.435.590 dinarjev, ne računajoč stroške za zdravljenje teh nezgod.

Se bolj zanimiv je naslednji podatek: v okraju smo lani izgubili zaradi obolenj 229.924 delovnih dni. Izguba narodnega dohodka brez stroškov zdrav-

ljenja pa znaša nad pol milijarde dinarjev.

Ali je letos moč zmanjšati število nezgod in obolenj? Vsekakor je mogoče! Tisti 68 milijonov dinarjev, ki so jih proizvodna podjetja izdala za higieno-tehnično zaščito dela, je vsekakor zmanjšalo število nezgod in obolenj. Jasno pa je, da so ta sredstva mnogo premajhna, kajti število zaposlenih v okraju je precej visoko in glede na to, da so v jugoslovanskem merilu najpogostnejše nezgode v rudarstvu, bo treba letos dati v te namene več sredstev.

Največ pa lahko store ljudje oziroma delavci sami. Z večjo pozornostjo pri delu in pri vsakem drugem opravilu bo mogoče ne le zmanjšati nezgode, marveč tudi razna obolenja.

Ugodnosti, ki nam jih nudi naše socialno zavarovanje, so vsekakor naša največja pridobitev. Zato je vsako izkoriščanje teh dajatev, ki jih daje vsa naša družba, grob napad na naše priborjene pravice. In tudi zaradi izkoriščanja socialnega zavarovanja je število izgubljenih delovnih dni močno poraslo. Navedimo samo en primer: nekemu delavcu iz Zagorja je ambulantni zdravnik dal 5 dni dopusta, da bi bil lahko pri svoji na smrt bolni ženi. Ko je prišla kontrola, je delavec čevljar, žena pa ribala kuhinjski pód. Vsak komentar je menda nepotreben.

OKRAJNA SKUPŠČINA ZVVI INVALIDI SE VSE BOLJ UVELJAVLJAJO

Minulo nedeljo so se zbrali v dvorani OLO v Trbovljah vojaški vojni invalidi iz zasavskega okraja. Občnemu zboru so poleg delegatov prisostvovali tudi predstavniki oblasti in množičnih organizacij, med njimi tov. Mlekuž, član GO ZVVIS, tov. Piki, član OK ZKS Trbovlje, tov. Slapnik, član OO SZDL Trbovlje in zastopnik OO ZB NOV tov. Zuzek.

Iz poročila predsednika Jožeta Skrinjarja je razvidno, da je bilo delo v obdobju od zadnje konference, ko sta se združili okrajni organizaciji ZVVI iz Krškega in Trbovelj v eno, kar zadovoljivo. ZVVI v trboveljskem okraju šteje danes nekaj nad dva tisoč članov in vključuje skoro vse vojaške vojne invalide na tem področju. Na strani stoji le še redki, ki pa jih bodo skušali prav tako dobiti v svoje vrste. Seveda sili na bodo nobenega. Tudi delo občinskih odborov je bilo v teh mesecih kar zadovoljivo. Vsi so v redu opravili občne zbornice in imeli tudi več sestankov. Izvedli so tudi volitve v osnovne organizacije, ki jih je v Zagorju šest, v Hrastniku dve, v Radečah štiri, v Sevnici tri, na Senovem dve, v Brežicah sedem in v Trbovljah štiri. Delo vseh teh osnovnih organizacij pa še ni tako zažvele, kot bi bilo želeli.

Delo okrajnega odbora je bilo zlasti prilagojeno članstvu.

Predsednik je omenil, da je organizacija skupno z ZB lepo skrbelo za otroke padlih borcev, prav tako pa je marsikaj storila tudi za same člane. Med drugim je omenil, da je bilo v tem času okoli 50 invalidov na klimatskem in kopaliskem zdravljenju.

Zelo razveseljivo je tudi, da vse invalidov iz trboveljskega okraja sodeluje v družbenem upravljanju, delavskem samoupravljanju v podjetjih, kjer so zaposleni, v SZDL, v Zvezi borcev, v Zvezi komunistov in drugod. Predsednik in pozneje tudi drugi delegati so poudarili, da bo v bodoče treba še več sodelovanja invalidov v vseh teh organizacijah.

Po poročilu je bila zelo živahna razprava. Mnogi tovariši so govorili o raznih težavah na terenu in o drugem ter stavili tudi nekaj koristnih predlogov za nadaljnje delo. Precej govora je bilo tudi o partizanskih vojnih sirotnih in o raznih kvarnih vplivih nekaterih ljudi na te otroke, o socialnem zavarovanju itd. Vsem zbranim je spregovoril tudi zastopnik GO ZVVIS, tov. Mlekuž, ki se je med drugim dotaknil tudi raznih pomanjkljivosti v delu organizacij ZVVI.

Ob zaključku okrajne skupščine so izvolili novi upravni in nadzorni odbor ter delegate za četrti kongres Zveze, ki bo v Sarajevu.

Z OBČNEGA ZBORA OKRAJNE LOVSKE ZVEZE

Več discipline v lovske družine

Pred kratkim je bil v Galskem domu v Sevnici občni zbor Okrajne lovske zveze Trbovlje, katere so se poleg ostalih udeležila tudi zastopniki republiške lovske zveze tov. Zadnik in podpredsednik OLO Trbovlje tov. Burkelje.

Predsednik Okrajne lovske zveze tov. Lozje Colarič je podal obširen in izčrpen referat. Uvodoma se je dotaknil tudi naše zunanje in notranje politike.

S formiranjem komun sta se združili tudi okrajni lovske zveze v Krškem in Trbovljah v eno zvezo in se s tem prilagodili novemu komunalnemu sistemu.

Finančno-kapitalistično zaledje Orjune

(Nadaljevanje s 1 strani)
in »mladih« v tej etapi so bili torej Slavenska banka, TPD, »Jutro« itd., pozneje za časa JNS pa Kreditni zavod za trgovino in industrijo (od 1931. leta dalje).

»Da je bil orjunski fašizem tudi pri nas predvsem »preventivna protirevolucija«, tega menda ni treba posebej dokazovati, zato naj zadostuje, kar smo zgoraj mimogrede omenili v zvezi s TPD in »Orjuno«. To kajpak tudi ni nobena jugoslovanska posebnost. Bolj važno je, da sta takrat slovenski in hrvaški kmet poleg konkuren-ce, ki so jima jo na domačem trgu delala kapitalistična organizirana in racionalizirana vodniška veleposredstva, čutila na svojih ramah tudi vso težo carinskih politik tedanjih režimov, ki je v interesu domačih monopolističnih zvez omogočala uvoz poljedelskih produktov in onemogočala uvoz v poljedelstvu potrebnih industrijskih proizvodov. Z druge strani pa se je kmečko ljudstvo nesreklili narodov v Jugoslaviji v boju proti centralizmu, proti njegovi politiki gospodarskega, političnega in kulturnega zastavljanja teh narodov združevalo v »blok narodne svobode in kmečke demokracije«, ki je že takrat zastavljala vprašanje svobodnega sporazuma med Slovenci, Hrvati in Srbi. Vse to je bilo in je večji del še danes konkretna vsebina narodnega vprašanja v Jugoslaviji, ki je po svojem množičnem nosilcu v bistvu kmečko vprašanje. Proti temu bloku, v katerem so tedaj aktivno sodelovali tudi slovenski kmetje s SLS na čelu, je bilo treba sestaviti blok centralizma in integralnega jugoslovenstva.

V dejstvu, da je moral naš fašizem poleg socialnega zatiranja braniti tudi obstojече stanje nacionalne neenakopravnosti Slovencev in Hrvatov, je treba iskati vzrok, kakaj se fašizem tak, kakršien je bil s svojo jugoslovansko ideologijo, ni mogel razviti v množično gibanje, kakor se je to zgodilo v Nemčiji in Italiji, kjer mu je uspelo izkoristiti predsodke in iluzije prav tistih plasti, ki so se mu pri nas odločno postavile po robu. (A. Poljanec, istotam.)

Razveseljivo je, da so v lovske družine dosegli znaten napredek, tako v disciplini kot pri izvajanju kolektivnega lova, zlasti pa pri dvigu staleža divjadi. Skoro ni družine, ki se ne bi zanimala tudi za nakup živih zajcev in fazanov.

Delo plenuma Okrajne lovske zveze se je nanašalo izključno na razdelitev sklada na posamezne lovske družine. To je bilo zelo odgovorno delo glede na tako različna lovišča, kakor so v našem okraju. Določitev sklada na posamezno lovišče je bilo treba vskladiti, kajti bivša Okrajna lovska zveza Trbovlje je imela vsa lovišča v eni kategoriji, t. j. 7 din na hektar, medtem ko je imela zveza bivšega krškega okraja tri skupine od 5, 7 do 9 din na hektar. Tako je sedaj to delo opravljeno. Najnižje plačevanje je za Trbovlje 4 din na hektar, najvišje pa za Dobovo z 11 din na hektar.

Posamezne lovske družine so v svojem administrativnem poslovanju dokaj šibke. Tako še zdaj nekateri družine niso poslale okrajni lovske zvezi zapisnikov svojih občnih zborov in nekaterih poročil, kar je v glavnem krivda tajnikov.

Precej nerada je bilo tudi v lovske družine Zabukovje, kjer so lovili individualno. Nekateri člani so že izključili celotna stvar pa je še v preiskavi. Tudi v lovske družine Senovo ni vse v redu, kjer bo potrebna popolna preiskava.

Letos je opravilo 30 tovarišev lovske izpit, 17 pa ne. Zanimivo je, da je pri izpitu padlo največ lovec iz centra, ki se za izpit niso zadostno pripravili. Zato se bodo morale lovske družine bolj zavzeti

mlad lovski naraščaj in mu nuditi vsestransko pomoč.

Diskusija sama je bila — lahko rečemo — zelo pomanjkljiva. Delegati so se zadrževali pri drobnarijah, niso pa izključili glavnih stvari iz poročila.

Zastopnik republiške lovske zveze tov. Zadnik je ostro obsodil nenateno diskusijo. Poudaril je način gospodarjenja z lovišči, govoril o odnosih lovske družin do lovske zveze, hkrati pa pohvalil Okrajno lovske zveze Trbovlje, predvsem pa glede zbiranja prispevkov za »Zlatorog«. V zbiranju je Okrajna lovska zveza v Trbovljah na četrtem mestu v Sloveniji. To se pravi, da odpade na vsako lovske družino v okraju 12 tisoč dinarjev.

Tov. Zadnik se je dotaknil tudi krivolovstva. Dejal je, da so najbolj nevarni tisti lovci, ki imajo lovišča v neposredni bližini, zato so taka lovišča po večini prazna. Člani mestnih lovske družin naj se vključujejo v podeželske družine, ker bodo tam nedvomno mnogo pripomogli k pravilnemu upravljanju lovišč. Pravilno je treba nadalje odmerjati odškodnino za škodo, napravljeno po divjadi. Zato je nujno treba organizirati čuvajsko službo.

Tov. Viktor Burkelje je pozdravil zbor v imenu OLO Trbovlje, v imenu OK ZKS Trbovlje in okrajnega odbora SZDL z željo, da bi Okrajna lovska zveza zavzela tisto mesto, ki ji v naši družbeni ureditvi pripada.

V novi upravni odbor je obeni zbor izvolil 11 članov, nadalje je izvolil tričlanski nadzorni odbor in tričlanski disciplinski razsodišče ter štiri delegate za republiško lovske zveze.

Na koncu je občni zbor sprejel več sklepov, med njimi tudi sklep, da bo nov upravni odbor najostreje postopal z lovskimi družinami, ki dajejo na-

Jamski obrat na Dolu — perspektiva rudnika Trbovlje-Hrastnik

Vsi ti objekti bodo povezani z rudniškimi tiri, da bodo imeli neposredno komunikacijo z javno ali površne podatke. Lovske družine bodo storile vse potrebne korake za dvig staleža divjadi — predvsem zajcev, fazanov in jerebic — na kapaciteto, ki jo zmorejo njihova lovišča. Večjo pažnjo bo treba posvetiti vzgoji čistokrvnih pasemskih psov. Družine pa, ki imajo pernat divjad, bodo morale imeti pitčarje za izvajanje lova.

Ce bi bila diskusija bolj načrtna, bi lahko trdili, da je zbor zelo dobro uspel.

mo in bodo vsi na isti višini, kakor je navozišče pri jasku, hkrati pa bodo povezani tudi s cesto, ki bo više od zveznega nasipa med zahodno in vzhodno jamo zavila na ta obratni plato. Zvezni nasip bo prekal cestno po sredini dolinice ter potok z mostom in bo mostišče 6 metrov nad cesto. Ob cesti bo nekako v sredini dolinice med potokom in nasipom platoja, vendar pod platojem, obratno poslopje, v katerem bodo moderno urejene obratne kopalnice za rudarje, reševalna postaja, ambulanta, obratovodstvo in obratne pisarne ter čakalnica in lamparna. Ker bo obratno poslopje postavljeno niže od obratnega platoja, bo dohod iz čakalnice oziroma iz kopalnice na obratni prostor urejen po mostovžu iz zgornjega nadstropja obratnega poslopja.

Potok Bela bo v vsej dolžini dolinice reguliran in v precejšnjem delu toka prestavljen v korito iz surove obdelanega kamna. Za projektante je bila izredno težavna naloga postaviti na tako zelo ozkem prostoru vsa za redno obratovanje potrebna poslopja in prostore, jih smotno razpostaviti in zadostno dimenzionirati. Dana dispozicija pa bo imela še neko ugodno lastnost, da bodo namreč vsi obratni zunanji objekti in prostori koncentrirani, s čimer bodo odpadli nepotrebni prevozi, olajšan pa bo tudi nadzor nad temi objekti.

Industrijsko vodo za kompresorje in potrebe v jami bo daljal potok Bela in je zajetje delno že napravljeno. Za pitni vodovod pa se bodo zajeli severneje v welfenskih skalah novi studenci, ki bodo garantirali zadostne količine pitne vode za potrebe obrata in morebiti še manjših stanovanjskih kolonij. S pitno vodo se bo nadalje napajala tudi obratna kopalnica. Kljub polni izrabljene dolinice za obratna poslopja in

prostore pa bo od sedanjega naselja potrebno podreti samo eno stanovanjsko hišico za dokončno dograditev novega jamskega obrata.

Vzhodna jama, t. j. del slojišča med Novim Dolom in Marnem, se bo začela odkopavati najprej z dnevnimi koplji, nato pa z jamskimi deli. Ta del slojišča je precej razvešen in bo jama v dolžino merila 2 kilometra. Najvišje partije sloja pa leže tu na višini 580 m in bo zaradi višinske razlike 180 metrov med temi najvišjimi deli in nadnevnm navoziščem treba na višini 490 m zgraditi še en izvorni horizont od Novega Dola do marnske meje. Ta bo povezan v Novem Dolu z zavitavnico z dnevnim navoziščem pri dolskem jasku na višini 403 m in z vsemi zunanjimi obratnimi zgradbami in napravami. Z izgradnjo te zavitavnice so že pričeli, ker se namreč mudi odpirati tudi vzhodno jamo. Izvozna proga na višini 490 m se bo v Krimstamdolskem grabnu izdanih, prečkala z mostom ta graben in nato spet pod zemljo nadaljevala do marnske meje.

(Nadaljevanje sledi)

Promet v trgovini raste

Promet v trgovini na drobno je bil v razdobju prvih štirih mesecev letošnjega leta za 10% višji od prometa v istem času v lanskem letu in je znašal 1570 milijonov dinarjev.

Največji porast v trgovskem prometu je opaziti v občinah Sevnica, Senovo, Zagorje in Radeče, medtem ko je promet v trgovini v občini Videm-Krško letos v tem času za 12% manjši kot lansko leto.

Vtisi z ekskurzije jugoslovanskih rudarjev po Angliji

Ing. Jože Sedlar:

(Nadaljevanje in konec)

L. Hornerja in generalnega direktorja angleških premogovnikov ter vodje grupe rudarskih poslanecv v angleškem parlamentu W. Blytona smo na postaji Victoria zapustili London in se odpeljali v Dover, kjer smo se vkrcali na ladjo za Ostende.

Dan je bil sončen in za november izredno topel. Anglija nas je sprejela in se poslovila s soncem, ki ga Angleži sicer tako redko vidijo. Ko smo pod večer brzeli z ekspresom skozi čudovito flandersko deželo in so bili mehki in zasajeni holmi z redko posejanimi topoli, kostanji ter bežnjami in strnjanimi vasicami z izračkastimi hišicami, ki so kot pisani cvetovi pripeli na zelene preproge brežuljastih livad in ki jih je presajal na platno Peter Bruegel ter sončno orisaval Timmermans, odeti na večerni strani v rumenobelo kalužnico in škrlat, na jutnji strani pa zaviti v vijoličasti baržun, nad

njimi pa se je v popolnem loku bočilo iz težke modrine in vijoličastih obzorjih v prosejno rožnate odtenke prelivačo se nebo z ostro obrisanimi belimi ovčicami — se je daleč na obzorju firmament nad Anglijo prepregel spet s sajsastimi megliami in nam izginal izpred oči v podnočni mrak.

Vlak je zapustil Belgijo in drvel dalje skozi Nemčijo. Občutili smo, da smo zapustili deželo, kjer smo bili gostoljubno in prijateljsko sprejeti. Čeprav so Angleži trgovinski narod, imajo ukoreninjen smisel za čast. Tako je tudi pri njih prijateljstvo časten in iskren pojem. In tako pojmujemo tudi prijateljstvo do Jugoslovancev, ki je vzraslo v zaveznistvu v prvi svetovni vojni in se prekalilo v drugi svetovni vojni ter se še bolj pogljobilo po obisku maršala Tita v Angliji. Nikakor ni pretirano, kar je ob slovesu izjavil predsednik rudarsko-metalurških sindikatov Hrvatske, da smo se namreč v Angliji počutili kot doma, kar pomeni visoko mero angleške gostoljubnosti in potrjuje iskrenost angleških simpatij in prijateljstva do socialistične Jugoslavije in Jugoslovancev.

TRBOVELJSKI PRAZNIK — 1. JUNIJ

Danes gradimo boljše in lepše življenje...

Ze peto leto praznujejo Trbovlje svoj občinski praznik v spomin na velike revolucionarne dogodke v revirju. Pred petimi leti je Ljudski odbor občine Trbovlje sprejel odlok, da Trbovlje praznujejo svoj občinski praznik vsako leto 1. junija, in to iz sledečih vzrokov:

1. junija 1924. leta je takratna fašistična Orjuna doživela v Trbovljah silovit udarec, ki je bil začetek konca zloglasne Orjune. Proletarci Trbovelj, zavedni člani komunistične stranke so tedaj razbili vrste Orjune in pri tem tem tvegali svoje življenje. Prvega junija 1924. leta so padle prve žrtve kapitalističnega pohlepa in napuha, in to v Trbovljah, v središču najzavednejšega proletariata. Trbovlje so tega dne ustvarile lik pravega revolucionarja in borca proti izkoriščanju delavskega razreda.

Pohod Orjune v Trbovlje je pred 32 leti vžgal plamen mrznje v srcih zavednega delovnega ljudstva v revirjih proti njegovim tlačiteljem. Fašistična Orjuna je prišla tistega dne v Trbovlje razbijat enotnost delavskega razreda. Orjuni se ta namera ni posrečila in dogodki 1. junija 1924 v Trbovljah so odjeknili širom po naši državi. Trbovlje so tisti dan postale simbol upora proti nasilju in krivici, simbol borbe delavskega razreda proti vsakršnemu izkoriščanju

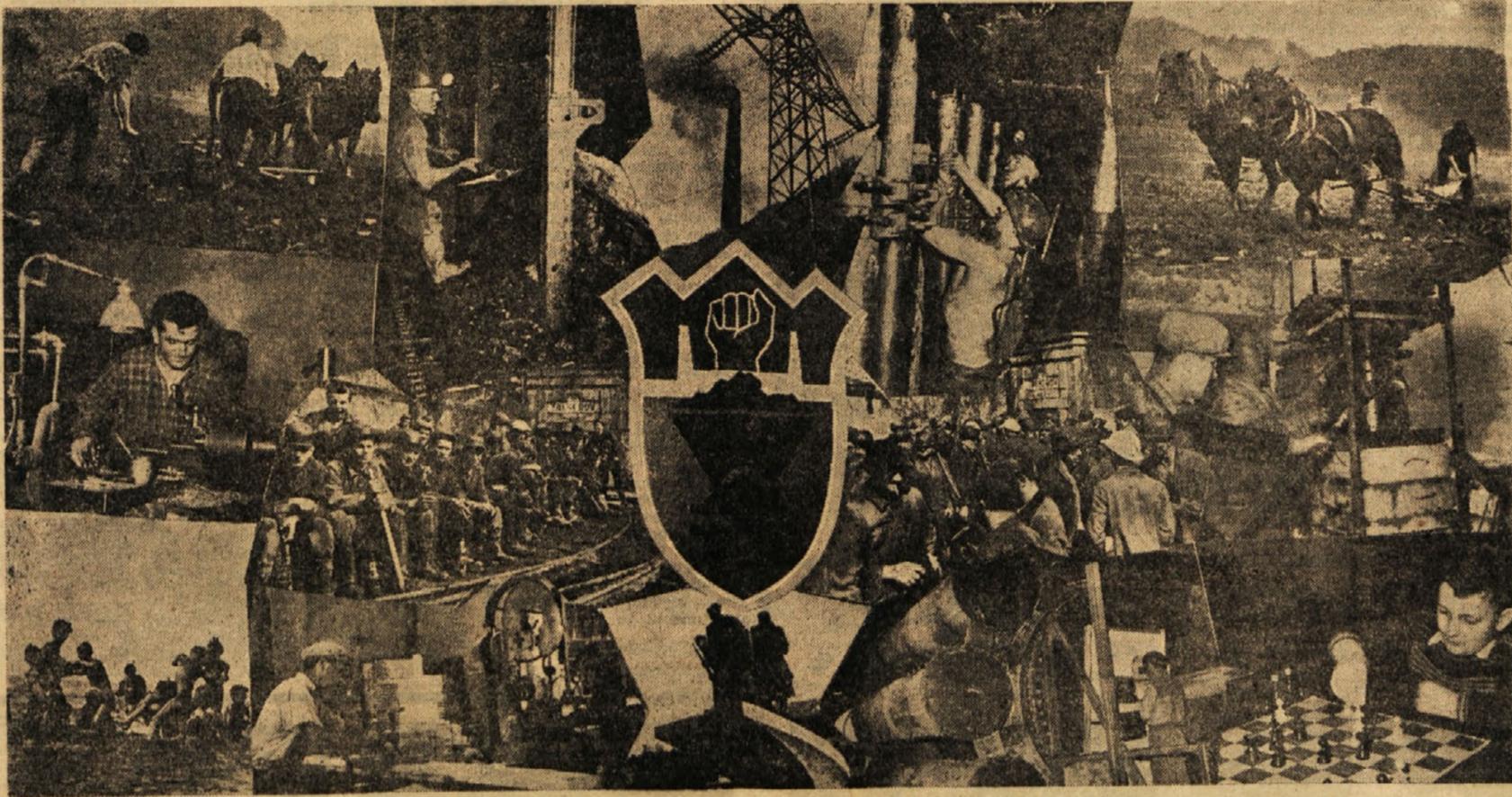
in poniževanju. Padle so prve delavske žrtve in niso bile zaman. Takrat so darovali svoje življenje za svobodo delavskega razreda tovariši: Albin Fric, Jože Zupanc, Jakob Ocepek, Ivan Rozina in dvaindvajsetletni France Fakin, ki so ga fašistični orjunaši po zverinskem mučenju ustrelili pod občinskim kamnolomom v Trbovljah. In fašistična tolpa je tedaj zažgala v Trbovljah še Rudarski dom.

Nepozabni so bili ti dogodki za Trbovlje in za ves jugoslovanski proletariat, nepozabne so za nas te prve žrtve kapitalističnega nasilja, ki so nam bile svetel vodnik v nadaljnji borbi proti izkoriščanju, vodnik v narodnoosvobodilni borbi in so nam vodnik v današnji borbi za izgradnjo lepšega življenja — socializma.

Jugoslovanski fašizem je zadobil na ta zgodovinski dan v Trbovljah prvi, silovit udarec, od katerega si ni več opomogel; bil je začetek njegovega zloma. Trboveljski dan so takrat močno odjeknili širom po naši ožji in širši domovini. Prvem juniju 1924. leta so sledile aretacije in preganjanje naših najboljših borcev. Toda bilo je zaman. Zaveden delavski razred je širil svoj zmogoviti pohod za uničenje kapitalizma. Prišlo je usodno leto, 1941. zlom stare

kapitalistične Jugoslavije. Komunistična partija je tedaj pozvala naše narode na oborožen odpor. Upor je vzplamtel, pričela se je velika borba, borba za osvoboditev ne samo izpod jarma okupatorja, temveč borba za našo nacionalno osvoboditev, borba za novo, boljše družbeno ureditev.

1. junija praznujejo Trbovlje kot svoj občinski praznik tudi zaradi tega, ker so na ta dan leta 1941 množično odšli prvi borci iz Trbovelj v partizane, in ravno ti borci so sestavili prvo revirsko partizansko četo. Med borci, ki so odšli takrat v partizane, so bili: Alojz Hohkraut, Lojze Ribič, Ivan Keše, Ivan Gorjup, Pavle Baloh, Jože in Viktor Umek, Ivan Sorn, Dušan Bastič, Vilko in Franc Vresk, Franc Kastelic-Džon, Franc Kralj-Cink, Fric Keršič, narodni heroj Franc Vratinar-Antonesko in drugi. Bili so prvi borci za našo osvoboditev in tem so sledili drugi. Težka, huda je bila ta borba, toda pot, ki jo je tedaj začrtala naša Partija in njeni prvoborci, je bila pravilna. Uspeli smo in zmagali. Danes gradimo v svobodni domovini boljše in lepše življenje. V dnevi, ko slavimo občinski praznik Trbovelj, se spominjamo vseh tistih, ki so se borili za našo veliko stvar, in vseh tistih, ki so darovali svoje življenje na oltar svobode

K občinskemu prazniku v Trbovljah pa čestitajo naslednji delovni kolektivi, organizacije in ustanove:

Okrajni ljudski odbor Trbovlje — Okrajni komite ZKS Trbovlje — Okrajni odbor SZDL Trbovlje — Okrajni sindikalni svet Trbovlje — Okrajni odbor Zveze borcev Trbovlje — Okrajni svet »Svobode« in prosvetnih društev Trbovlje — Ljudski odbor občine Trbovlje — Občinski komite ZKS Trbovlje — Občinski odbor SZDL Trbovlje — Občinski sindikalni svet Trbovlje — Občinski odbor vojaških vojnih invalidov — Občinski odbor ZB NOV Trbovlje — Rudnik Trbovlje-Hrastnik — Strojna tovarna Trbovlje — Cementarna Trbovlje — Elektrarna Trbovlje — Trgovska zbornica za okraj Trbovlje s svojimi

člani — Trgovsko podjetje »Zeleznina«, Trbovlje — Trgovsko podjetje »Potrošnja«, Trbovlje — Knjižarna Trbovlje — Obrtna zbornica Trbovlje — Obrtna nabavno-prodajna zadruga Trbovlje — Avtoprevoznništvo Trbovlje — Podjetje »Tobak«, Trbovlje — Gradbeno podjetje »Zasavje«, Trbovlje — Kmetijska zadruga Trbovlje — Obrtno podjetje »Roga«, Trbovlje — Podjetje »Mesoc«, Trbovlje — Gostinska zbornica za okraj Trbovlje z vsemi svojimi člani ter gostišča na območju občine Trbovlje — Gostinsko podjetje »Turist«, Trbovlje — Gostinsko podjetje »Majolka«, Trbovlje — Gostilna »Dalmatinska klet«, Trbov-

lje — Bife DPD »Svoboda-Trbovlje II« — Bife DPD »Svoboda-Center«, Trbovlje — Bife DPD »Svoboda-Zasavje«, Trbovlje — Bife DPD »Svoboda-Dobrna«, Trbovlje — Bife SD »Svoboda«, Trbovlje — Bife SD »Rudar«, Trbovlje — Zasebni gostišča: Adalbert Dolanc, Marija Smodiš, Rozalija Titovšek in Marija Kruček, Dobovec, Pavla Kraner, Klek, Alojzija Matko, Čeče in Gabrijela Murn, Planina, Partizanski vrh. — Obiščite nas in zadovoljni boste. Naš smoter sodobnega gostinstva je: solidna in kakovostna postrežba!

Naj živi V. občinski praznik Trbovelj!

ŠIROM PO ZASAVJU

SEVNICA

Koncert pionirjev. — Pionirski pevski zbor gimnazije je pretekli teden organiziral pevski koncert za odrasle kakor tudi za šolsko mladino. Koncert je prav lepo uspel, saj so tako zapeli, da bi jih ljudje kar naprej poslušali. Posebno izviran je bil venček narodnih pesmi iz vseh krajev naše domovine. Občani si takih koncertov še žele.

Gledališka igra. — Gledališče PGD »Mladih« je uprizorilo v petek, 25. maja, znano dramo »Ljubezni in morja valovi«. Ta igra je zahtevala mnogo dela. Igralci so jo podali prav življenjsko in kolikor so na odru še vsi mladi, jim lahko za odlično uprizorjeno igro res čestitamo.

Okrajni zlet „Partizana“ v Brežicah

Okrajna zveza »Partizana« v Trbovljah bo priredila od 2. do 4. junija t. l. OKRAJNI IZLET TELOVADCEV v Brežicah s sledečim sporedom:

V soboto, 2. junija:

ob 6. uri: pričetek okrajnih tekmovanj v ljudskem mnogoboju in streljanju z zračno puško na stadionu;

ob 14. uri: tekmovanje v malem rokometu na stadionu in v igri »Med dvema ognjema« na hokejskem igrišču;

ob 20. uri: telovadna akademija na hokejskem igrišču.

V nedeljo, 3. junija:

ob 6. uri: skušnje vseh telovadnih oddelkov za proste vaje;

ob 10. uri: spreved skozi mesto;

ob 15. uri: javni telovadni nastop na stadionu s sodelovanjem JLA.

V ponedeljek, 4. junija:

Za vse nastopajoče organizira Okrajna zveza »Partizana« izlete v razne bližnje znamenite kraje, kakor: Kumrovec, grad Mokrice, Tovarna čokolade v Brestanici itd.

Tekmovalci vseh telovadnih društev pripotujejo v Brežice v petek, dne 1. junija, v popoldanskih urah, ostali nastopajoči pa v soboto oziroma v nedeljo.

Vstop na vse prireditve je z zletno značko.

Senovo

Prejšnji teden je imel novoizvoljeni upravni odbor rudnika Senovo svojo prvo sejo. Poleg članov upravnega odbora, predstavnikov sindikata, direktorja in glavnega inženirja podjetja so se te seje udeležili tudi vsi člani novega delavskega sveta.

Najprej so izvolili predsednika upravnega odbora, in sicer tov. Ivana Kostreva, rudarja, ki že dalj časa sodeluje v organih delavskega samoupravljanja. Za to izvolitvijo pa je bilo na dnevnem redu poročilo o proizvodnji rudnika in finančna vprašanja.

Glavni inženir podjetja tovarni Tone Koželj je orisal nekatera produkcijska vprašanja in primerjal doseženo proizvodnjo s prejšnjimi meseci. V aprilu je bila dnevna produkcija nekoliko slabša, vendar je bila mesečna proizvodnja po predvidenem planu prekoračena za 500 ton. V produkciji vodi oddelek Zakov, vendar sta bila v aprilu tudi oddelek Srebotno in oddelek Reštanj za 2,1 oz. 1 odst. boljše. V potrošnji materiala je že opaziti prihranke, na katere uprava vedno opozarja. V porabi razstreliva in karbida bo treba varčevanje še bolj zaostri.

Iz podanega finančnega poročila je bilo zlasti videti gibanje lastne in prodajne cene, kar vpliva tudi na višino dobička. V primerjavi s finančnim uspehom lanskega leta so letos na dobiček precej vplivali: novo uvedeni stanovanjski priprevek, višja cena jamskega lesa itd. Vso pozornost bo treba v prihodnje posvetiti tudi izboljšanju kvalitete premoga, na kar bo treba paziti v jami, prav tako pa tudi na separaciji, s čimer se bo podjetje izognilo nepotrebnim reklamacijam.

Prav tako bo treba racionalneje razmeščati delovne moči in izkoristiti vse možnosti na vsakem delovnem mestu, s čimer se bo storilnost povečala. S

pravilno omejitvijo odstreljevanja v jami pa bo mogoče doseči boljše kakovost premoga in tudi prihranke pri eksplozivu.

Člani upravnega odbora so se ob tej priložnosti seznanili tudi s tem, da podjetje plačuje precej visoke zneske za oskrbnino pri obolenjih do sedem dni, kar občutno bremeni plačni fond in zmanjšuje dobiček. Lani je rudnik za te bolnike izplačal nad pet milijonov dinarjev. Treba bo težiti za tem, da se s kontrolo nad neupravičenimi izostanki — zlasti pri tistih, ki to izkoriščajo — ta izplačila letos znatno znižajo.

Pričakuje se, da bo novi upravni odbor uspešno nadaljeval začeto delo in da bo kos številnim problemom, ki se pojavljajo skoro pri vsakodnevnem delu.

ZAGORJE

Uspešno delo IGD rudnika Zagorje. Industrijsko gasilsko društvo rudnika Zagorje je bilo ustanovljeno 1945. leta. Od takrat pa do danes je doseglo že lep napredek, tako v tehničnem kot v gospodarskem pogledu.

Društvo ima lepo urejen dom, dobro opremljeno orodjarno itd. Rudniški gasilci zelo skrbno za svoj strokovni dvig. V prostem času se skoro vsak dan zbera v Domu, kjer večkrat poslušajo tudi razna strokovna predavanja.

Radeče

Razvili so pionirsko zastavo. — Na letnem telovadišču »Partizana« v Radečah so to nedeljo tamkajšnji pionirji razvili novo odredno zastavo in sprejeli v

svojo organizacijo 100 novih članov. Po tej slovesnosti so vsi mladi Radečani odšli v spreved, skupno z godbo na pihala, skozi mesto.

Sport v Radečah se razvija. — Kakor je videti v zadnjem času, bo postalo tudi športno življenje v Radečah takšno, kot je želeli. Na pobudo mestnega komiteja LMS je bila ustanovljena moška, ženska in mladinska ekipa v kegljanju. »Partizana« je ustanovil odbojkarstvo sekcijo, prav tako pa so zelo marljivi tudi vsi člani SD »Radeče«, ki bo imelo v kratkem redni občni zbor.

Mladinski sestanek. Prejšnji teden je bil v Radečah množičen sestanek osnovne mladinske organizacije. Na njem so med drugim sprejeli v organizacijo 32 mladincev in podelili pohvale mladincem, ki so se najbolj izkazali pri delovnih akcijah v počastitev 10. obletnice MDB. Podobne sestanke so imeli tudi v vseh ostalih osnovnih organizacijah. Kakor smo izvedeli, je bilo pred nedavnim na področju občine Radeče sprejetih v mladinsko organizacijo 90 novih članov.

Seminar za člane DS. — V Radečah se je začel v ponedeljek, 28. maja, šestdnevni seminar za člane delavskih svetov, ki ga obiskuje okoli 30 delavcev.

Tudi mladina v Radečah bo gradila športne objekte. — Kakor drugod, tako bo tudi mladina iz Radeč in okolice letos gradila več športnih objektov. Doslej imajo v načrtu gradnjo odbojkarških igrišč v več okoliških krajih. — jak

Vrhovo

Kakor vsako leto, tako je tudi letos Gasilsko društvo na Vrhovem lepo proslavilo svoj gasilski praznik. V nedeljo popoldne so mladinci in člani izvedli več vaj, prav tako pa so na ta dan sprejeli v svojo organizacijo tudi nekaj pionirjev.

Tele so pa zmagovalke letošnjega rokometnega prvenstva

DOBOVA

25. maja smo imeli na naši šoli sprejem naših najmlajših v pionirsko organizacijo. Lepo je bilo videti učence I. razreda, kako za tovarišico učiteljico ponavljajo zaobljubo ob okrasni sliki tovariša Tita in razviti pionirski zastavi.

Za uvod v slovesnost so vsi učenci in dijaki tukajšnje šole zapeli pionirsko himno. Pevski zbor gimnazije je nato zapel pesem »Pozdrav Titu«. Po končani zaobljubi in podelitvi značk sta mladim pionirjem čestitala k sprejemu načelnik pionirske organizacije na šoli in član šolskega odbora LMS ter jim podelila šopek cvetic. Pionirke II. razreda osnovne šole so nato deklamirale zbornoro recitacijo tovarišu Titu za rojstni dan, cibicani — naši predšolski pevci in telovadci pa so zapeli pesmico »Naša četica koraka«. Pevski zbor je zapel še pesmi »Kje je zdaj naš očka«, »Letalska«, »Na zeleni gor« in »Vrabcéva«.

Po kulturnem programu smo gledali za mladino zelo zanimiv in poučen film »Pot miru«.

Zadovoljni s filmom, toda ne z vremenom, smo se razšli. Zadnje čase smo se temeljito pripravljali na fizikalnem področju za srečanje z mladino iz Velike Doline in Cerkelj. Toda vreme... Zjutraj in dopoldne dež, popoldne, ko je prepozno in naše srečanje zamujeno, pa sonce!

Tako naše dijakinje niso

HRASTNIK

Koncert »Svobode II« iz Hrastnika. — To nedeljo, 27. maja, je imela godba na pihala hrastniške »Svobode II« celovečerni koncert, ki je lepo uspel. Godbeniki so pod vodstvom kapelnika Viljema Zaletela izvajali dela naših avtorjev.

Slikarska razstava. — V okviru prireditve ob letošnjem občinskem prazniku, bo dne 29. junija odprta tudi slikarska razstava, ki jo bodo pripravili tamkajšnji fotoamaterji, ki so zelo marljivi. Razstava bo v Puharjevem domu. V šoli pa bodo tedaj priredili razstavo tudi pionirji. Ti bodo razstavljali risbe in drugo.

Hrastniški kajakaši na Goriskem. — Zadnje nedelje je bilo v Plaveh v Soški dolini republiško prvenstvo v kajaku — slalomu, ki so se ga udeležili tudi kajakaši iz Hrastnika. Tekmovale so se ekipe iz Ljubljane, Celja in Nove Gorice. Vsa prva mesta so odnesli tekmovalci iz Nove Gorice.

Hrastniški planinci za občinski praznik. — Hrastniški občinski praznik nameravajo kar najlepše počastiti tudi tamkajšnji planinci, 27. junija bo najbrž plezalnica vzpon v Bobnu, zvečer pa bodo predvajali planinski film, združen s predavanjem.

Šent Janž na Dol.

Pred nedavnim je bil v Šentjanžu roditeljski sestanek, ki se ga je udeležilo lepo število staršev. Z zanimanjem so poslušali predavanje »Kako naj se otrok uči«. Za tem je sledila razprava o novi šolski reformi. Starši so postavljali svoje predloge in v celoti soglašali z reformo.

Tudi šolski odbor se je sešel in pregledal dosedanje delo in poslovanje. Edina pereča točka je gradnja novega šolskega poslopja, ki je v Šentjanžu nujno potrebno in je skrajni čas, da se z delom prične.

Videm-Krško

PARADA PREDVOJASKE VZGOJE V VIDMU-KRŠKEM 25. maja je bil ustanovljen prvi odred predvojaške vzgoje v okraju Trbovlje

Odred predvojaške vzgoje občine Videm-Krško se je formiral prav na rojstni dan maršala Tita.

V zgodnjih jutranjih urah so se začeli zbirati mladinci — pripadniki predvojaške vzgoje na svojih mestih, od koder so odkorakali na stadion »Matije Gubca«. Prva delavska četa je korakala z godbo na čelu skozi mesto. Na stadionu se je zbralo okrog 300 pripadnikov predvojaške vzgoje, mnogo pionirjev in predstavniki oblasti, ki so prisostvovali formiranju odreda.

Po zboru odreda je podal komendant tov. Slavko Kunej report predsedniku občine tov. Stanetu Nunčiču, nato pa je bila prečitana odločba o ustanovitvi občinskega odreda predvojaške vzgoje in imenovanje komandanta odreda ter komandirjev čet in samostojnih vodov.

Tovariš predsednik je v svojem govoru podčrtal pomen predvojaške vzgoje in želel, da bi imel novoustanovljeni odred še v nadalje take uspehe, kakor jih je imel predvojaški center, katerega člani so prejeli doslej kar 19 najvišjih odlikovanj predvojaške vzgoje.

Formiranja odreda so se udeležili tudi zastopniki JLA in predsednik občinskega odbora SZDL tov. Ljudez Colarič.

Po končani slovesnosti je odred izvršil mimohod ob častni tribunli, nato pa je sledila nogometna tekma.

Ni naključje, da so ravno v Vidmu-Krškem ustanovili prvi odred predvojaške vzgoje v našem okraju. Ze skozi vsa leta so pripadniki predvojaške vzgoje želi lepe uspehe, kar je zastuga samih mladincev kakor tudi dobrega učiteljskega kadra.

Zelimo, da bi mladinci obljubo, ki so jo dali na zboru odreda, vestno izpolnjevali in tako postali dobri čuvarji naše domovine.

Gasilci občinske gasilske zveze v Vidmu-Krškem so dostojno praznovali Dan gasilstva.

V nedeljo, 27. maja, se je v obmejni vasi občine v Vihrah zbralo preko 100 gasilcev iz cele občine. V dopoldanskih urah je bilo ocenjevanje vseh dru-

štav, popoldne pa je zbranim gasilec predsednik okrajne in občinske gasilske zveze Videm-Krško tov. Stane Nunčič govoril o pomenu in vlogi gasilstva. Ob tej priložnosti je izročil mlademu Gasilskemu društvu v Vihrah motorno črpalko, ki si jo je društvo preskrbelo z lastnimi sredstvi in delno s pomočjo občinske gasilske zveze. Prav tako so prejeli na tej slovesnosti posamezni gasilci značke za dolgoletno delo v gasilskih vrstah.

Po proslavi je sledila vaja z novo motoriko, ki jo je izvedlo domače gasilsko moštvo ob pomoči gasilcev »Celuloze«, Vidma in Krškega. Slovesnosti v Vihrah se je udeležilo poleg gasilcev še 500 ljudi.

BREŽICE

Sestanek direktorjev. Prejšnji ponedeljek je bil sestanek vseh direktorjev podjetij brežiške občine, ki ga je sklical občinski sindikalni svet. Šlo je predvsem za to, da se določi število udeležencev drugega tečaja za člane delavskih svetov in upravnih odborov podjetij, nadalje, da se pogovore o spremembah oz. o reviziji tarifnih pravilnikov v smislu nedavno izišlih novih uredb. — Zamisel občinskega SS je tudi za drugi tečaj naletela na popolno razumevanje pri našem vodilnem gospodarstvenem kadru. Določili so 42 kandidatov za drugi tečaj, ki bo trajal tri dni, in sicer od 18. do 20. junija s celodnevним poukom. Tečaj bo v brežiški gimnaziji. Spored tečaja obsega 11 točk in je isti kot za vse ostale tovrstne tečaje, ki so že v okraju in ki ga je sestavilo Društvo ekonomistov okraja ter obsega vse, kar mora dober upravljavec nujno vedeti.

Pogovorili so se nadalje tudi o reviziji tarifnih pravilnikov in sestave pravilnikov o premijah, kar bo treba pospešiti, ker so morale biti te spremembe izvršene do konca maja. Pri tem delu je bilo treba paziti predvsem na to, kakšna dela se premirajo in da se premije ne določajo kar po »tekočem traku«, s čimer bi bil namen pravilnika o premijah zgrešen.

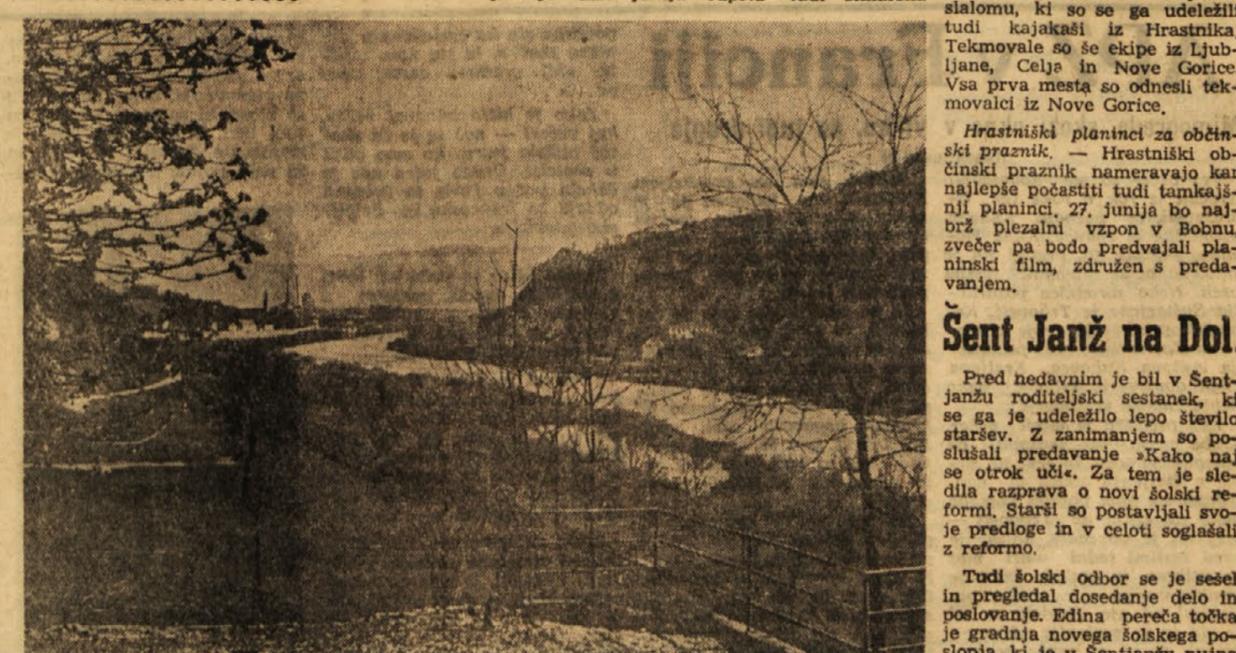
Na sestanku je direktor podružnice NB v glavnih obrisih obrazložil finančno-gospodarsko politiko in dal več pojasnil o raznih skladih in njihovi uporabi. Zastornik občine pa je

apeliral na disciplino podjetij pri izpolnjevanju planov in družbenih obveznosti.

Tedenski sejmi. — Tedenski svinjski sejmi, ki so vsako soboto, so vedno bolj obiskani. Dovož mladih prašičkov je stalen in vedno bolj narašča, tako iz naših krajev kakor tudi iz sosednje Hrvatske. Kupci pa prihajajo iz Gorenjske, Notranjske, Primorske, Gorskoga Kotarja ter celo iz Istre in Dalmacije. Cene se ravna po ponudbi in povpraševanju. Promet stalno raste. V aprilu je bilo odposlanih z železnico in s posebnimi kamioni nad 1700 mladih pujskov, kar pomeni lep dohodek, ki so ga od tega imeli kmetje, pa tudi občinska in komunalna blagajna. — Ti svinjski sejmi postajajo vedno bolj pomemben finančno-gospodarski činitelj občine.

DOPIŠUJTE

v »Zasavski tednik«

LEP JE POGLED NA VIDEM-KRŠKO

Trbovlje

V četrtek, 24. maja, so se nam spet predstavile sekcije trboveljske »Svobode II«. Tokrat je na četrtem prosvetnem večeru, ki je bil posvečen Titovemu rojstnemu dnevu in 80. obletnici Cankarjevega rojstva, Uvodoma je predsednik te »Svobode« govoril o delu in pomembnosti obeh velikih mož, zatem pa so v pisanem in dobro izbranim kulturnem sporedu nastopili pevci in godba na pihala, ženski nonet in moški oktet s trboveljske gimnazije, cibicani glasbene šole in drugi.

Lahko rečemo, da je tudi ta prosvetni večer zelo uspel. — jak

Razstava v Zg. Trbovljah. — V počastitev rojstnega dne maršala Tita so prejšnji četrtek popoldne odprli v II. osnovni šoli v Zg. Trbovljah lepo pripravljeno vajensko in pionirsko razstavo. Pri otvoritvi so bili navzoči številni predstavniki oblasti in množičnih organizacij, sodelovala pa je tudi mladinska godba »Svobode II«. Razstavo si je v teh dneh ogledalo precej ljudi.

Prof. Vinko Znidar:

(Nadaljevanje)

Okrog šolske reforme

Ali naj bo obvezna šola enotna ali diferencirana? Vsekakor reforma ne pomeni enake in trdo uniformirane šole v vseh področjih in povsod odrejne na isti način. Predpostavljamo le notranjo bogastvo in le pisano notranjost šolskega življenja in učno-vzgojnega procesa. Šola naj se povezuje s svojim okoljem, upošteva naj mnogovrstne interese, sposobnosti in težnje mlade generacije, ki jo izobražuje oziroma vzgaja. Mnenja, ali naj bo vsiža stopnja obvezne šole diferencirana ali ne, so pa kaj različna. Zaradi enakopravnosti vseh mladih državljanov diferenciacije nikakor ne smemo uzakoniti. V principu mora šola ostati enotna, čeprav nekateri pedagogični praktiki zagovarjajo stališče, naj bo obvezna šola razvejana v smislu poklicne orientacije vsaj v zadnjih dveh letih osemletnega šolanja. Ko učenci že hodijo v šolo 7. in 8. leto, naj bi se po njihovem že razdelili v tri skupine: 1. v smeri šolanja na strokovnih šolah, 2. v smeri srednjega stopanja v poklic (kmetijski) in 3. v smeri nadaljevanja šolanja v srednjih splošno-izobraževalnih šolah (višje gimnazije).

Komisija za reformo šolstva kategorično vztraja na stališču enotne šole za vseh 8 let. Razlikovanje med mestom in podeželjem da je nespremenljivo in nesocialistično. Mestna, industrijska in vaška mladina mora v obvezni šoli dobiti vse, kar ji je socialistična družba, ki poudarja enakopravnost, dolžna dati. Le izbor učnih sredstev je med mestno in vaško šolo lahko različen, kar bo ustvarjalo neko razliko med njima. I vaški i mestni otrok morata v obvezni šoli dobiti temelje za pravilno razumevanje družbenih in prirodnih pojavov in zakonitosti. Obadva morata dobiti splošno in tehnično izobrazbo, oboja je treba vzgojiti za dobra socialistična državljana. Zato tudi ne more biti razlike v predmetnikih, ne v učnih disciplinah, ker jih ne sme biti v učno-vzgojnih ciljih.

Nastane pa tudi vprašanje, kakšne dispozicije in kakšne možnosti naj upoštevamo, ko bomo reformirali obvezno šolo. Ono šolo bomo gradili samo iz naprednih pozicij družbenega življenja. Manj razvitim krajem bodo morali v začetku okrajni in celo republika nuditi izdatno pomoč. Pri tem upoštevamo ne bo mogoče realizirati takoj dokončnih oblik, temveč le postopoma in bo treba v za-

četku uvajati prehodne oblike. Tudi poklicna diferenciacija v 12. ali 13. letu bi bila prezgodaj in napak bi bilo tudi to, da bi poklic absolutno odločali starši po svojih željah in ne upoštevajoč otrokovih interesov oziroma sposobnosti, ki se vidno pokažejo okoli 15. starostnega leta. Tudi sodobna strokovna in tehnika dela ne dovoljuje prerašne poklicne odločitve, ker potrebujeta široko in splošno izobraženega državljana. Družbeni skupnosti more resnično koristiti le takšna in tista struktura strokovnih kadrov, ki je plod zrele, preudarne in utemeljene poklicne izbire mladih ljudi.

Nekateri oporekajo, da je naša šola že osemletna in da je šolska reforma zato nepotrebna, češ da gre pri tem le za široko uporabo že starih pedagoških načel. Vendar poudarjamo, da gre pri reformi za povsem nova pojmovanja, za nove odnose v šoli, za obogatitev učno-vzgojnega dela z novimi oblikami in tudi novimi metodami. Ljudska revolucija je sprožila vrsto družbenih sprememb, torej tudi proces za spremembo družbene zavesti.

Šola že deluje v spremenjenem družbenem redu, s tem pa ni rečeno, da je že do kraja prežeta s socialističnimi nazori. Šola mora biti tudi eno izmed torišč, kjer se bje boj za napredno, socialistično zavest mladega rodu — za ustvarjalce še popolnejše oblike socializma. Samo tista šola, ki se tega idejnega boja zavestno udeležuje in se vključuje v vrtnec družbenega presnavljanja, se bo prebila do svoje socialistične podobe. V naši šoli se še vedno preveč poudarja le avtoriteta in premalo dopušča svobodno izražanje mladega človeka, ki ga za odkritosrčno izpoved le prehitro dolete represalije v obliki opominov ali ukorov. V sedanjih šolah še vedno vlada disciplinska atmosfera, sloneča na administrativnih odlokih in v učilnicah je še preveč kasarniške poslušnosti in enoličnosti. Današnja mladina nosi v sebi novega duha in se upira formalističnim kriterijem, nehumanim odnosom ter brezdušnemu in uradniškemu učiteljskemu delu. Šola v mladem fantu ali dekletu ne sme videti le poslušnega objekta, ki bi mu vsak dan smeli nalagati le bre-

mena, šola mora videti v mladem človeku razvijajočo se osebnost s čisto lastnimi nagnjenji in težnjami, z lastno voljo in z novimi interesi. Današnja mladina zahteva od odraslih priznanje, da je tudi vsak učenec odločujoč činitelj v vsem procesu šolanja. Pomembnost učenca pa z leti šolanja postopoma celo raste. Učiteljeva vloga ni le v podajanju in učenčevu ne v pasivnem sprejemanju. Učenec naj v šoli razvije svojo aktivnost, kar je zlasti mogoče pri skupinskem delu, pri seminarjih vajah, pri pripravah za eksperimente, pri razgovorih, pripravah za izlete, ekskurzije, razstave itd. Reformirana šola bo podrla pregrade med »uradnimi« šolskimi oblikami in med sproščeni oblikami razrednega dela. Šola bo morala močno podpreti tudi pionirska in mladinska organizacija, posredno pa tudi druge organizacije, ustanove, podjetja in društva. Šoli bodo v močno oporo vse oblike sodelovanja med starši in kulturnimi delavci. Skrb za pravilno učno in vzgojno rast bodo morale prevzeti vse organizacije v komunalni skupnosti. (Nad. sledi)

Novoustanovljeni simfonični orkester

POZDRAV TRBOVELJSKEMU SIMFONIČNEMU ORKESTRU

Trbovljam se obeta v nedeljo, 3. junija, spet pomemben kulturni dogodek — v dvorani Delavskega doma bo tokrat prvič nastopil trboveljski simfonični orkester, ki ga vodi delavni in vztrajni profesor Albin Weingerl. Simfonični orkester v Trbovljah! Ali je to mogoče? Marsikdo bo nejezero zmagal z glavo. Toda samo za trenutek. Prav gotovo se bo spomnil bogate glasbene tradicije v trboveljski dolini, in takrat se mu to, da imajo v mestu simfonični orkester, že ne bo zdelo več tako čudno. Mlad je še in orkester saj je začel delati šele pred nekaj meseci in sedaj se nam bo že predstavil s precej zahtevnim programom, kar daje slutiti precejšnjo glasbeno nadarjenost njegovih članov. Sicer pa, kaj bi govorili una-

prej. Počakajmo še dan, dva — in videli bomo... Simfonični orkester bo pod vodstvom dirigenta Albina Weingerla izvajal na svojem prvem koncertu Gluckovo uverturo — Ifigenija na Avliidi, Mozartovo — Malo nočno muziko, serenado za godala, Allegro, Andante, romanca, Allegretto, menuet in Allegro, rondo, Nadalje Webrovo Concertino za klarinet in orkester, Griegov sulo I Peer Gynt, Svitanje, Ožina smrt, Ples Antire, V dvorani gorskega kralja, Gobček Potrkan ples, Massenetovo arijo Sancha iz opere »Don Kihot«, Mozartovo arijo Figara iz opere »Figarova svatba« in Rossinijevo arijo Bartola iz opere »Seviljski brivec«. Ob koncu pa bomo slišali še Čajkovskega Četlični valček.

Slikovna razstava naših mladih umetnikov v Brežicah

V počastitev rojstnega dne maršala Tita sta Revirsko akademsko društvo v Trbovljah in Posavski akademski klub v Brežicah v Domu JLA v Brežicah organizirala likovno razstavo. Razstavljalci so člani RAD Trbovlje Janez KNEZ in Silvo KOPITAR ter Franc BOSTJANČIČ kot gost, redni slušatelj na ljubljanski Akademiji za upodabljanje umetnosti, poleg njih pa še amaterji — člani JLA v Brežicah. Razstava je bila odprta od nedelje, 20. maja, in je trajala do 30. maja.

Podobno razstavo smo preteklo leto imeli priložnost videti v Trbovljah. Kot takrat, je imel tudi sedaj na razstavi glavni delež Janez Knez, medtem ko sta ostala dva razstavljalca bila zastopana z manjšim številom del. Knez in Kopitar sta razstavljalca slikarska dela raznih vrst in tehnik. Bostjancič pa tudi plastike. Opažala se je že težnja po izražanju globalne vsebine, kar je nedvomno velik napredek. Oba slikarja še vedno v glavnem upodabljata

naravo. Želeli je, da bi se poglobila v človeka, tistega vsakdanjega človeka, delavca, kmeta, inteligenta, ki ga vendar srečata vsak trenutek. Kakšne posebne opredeljenosti ali usmerjenosti še ni bilo opaziti. Mogoče se kaže vpliv profesorjev. Precej viden pa je bil na predeku v primeri z lanskoletnimi razstavljenimi deli. Sicer pa: »Le čevlje sodi naj kopitar!« Zato se ne bom spuščal v kritiko.

Franc BOSTJANČIČ, kipar, je razstavljal kot gost obeh študentskih klubov. S svojimi sicer maloštevilnimi plastikami je izredno poživljal razstavo. Kaže precejšnjo nadarjenost. Pozornost je vzbujala predvsem Studija makete za spomenik preseljencem in žrtvam druge svetovne vojne v Brežicah. Lepa sta tudi dva portreta.

Janez KNEZ je razstavil kakšnih 40 del. Ugajali so predvsem lesorezi Ribiško mesto, Pogrebna koračnica, akvareli Ribnica, Pokrajina II, olja Dobovec, Autoportret, tempera

hiše v predmestju, aquatinta Drevesa pozimi in risba Slovenska mati. Ta mladi umetnik izraža poleg nadarjenosti tudi izredno plodovitost.

Silvo KOPITAR nam je pripravil okrog 15 del. Zanj je značilno, da svoja dela mračno ogreje. Tudi ta je razstavil raznovrstna dela. Lepa so Metka (olje), Motiv iz Ljubljane, Bohinja (tempera), Požgana hiša, Notranjščina partizanskega bunkerja (tuš) in Pomlad v Zasavju (olje).

Amaterji — člani JLA v Brežicah — katere seveda ne moremo primerjati s slušatelji AUU, kažejo tudi precejšnjo nadarjenost in prizadevnost, posebej pa tudi plodovitost (Cvetka Radanovič). Nekateri očitujejo do tovrstne umetnosti veliko ljubezen. Izstopala je pred vsem Cvetka RADANOVIC-Miloš (Beg pred okupatorjem — olje, Duška — tempera, Dabravka — portret). Po risbi pa ugaja Dunat, Mitja Deglerja nam je pripravil nekaj lepih akvarelov.

Razstavo sta organizirala Revirsko akademsko društvo v Trbovljah in Posavski akademski klub, omogočila pa sta JO OLO Trbovlje in Uprava Doma JLA v Brežicah, Revirsko akademsko društvo, ki združuje študente visokih šol in inteligente našega revirja, je podobno razstavo svojih članov, slušateljev Akademije za upodabljanje umetnosti v Ljubljani, privedlo lansko leto v Trbovljah. Razstava je uspela in upamo, da je zadovoljila tokrat tudi Brežičane. Ta razstava pa pomeni tudi prve korake k združenju obeh študentskih društev bivših okrajev Trbovlje in Krško, do česar bo prišlo v bližnji bodočnosti.

Razstava je bila zanimiva in lepa. Človeku ni bilo žal, da si jo je ogledal, kajti ko je z nje odhajal, je lahko rekel: »Videl sem velik polet naših mladih umetnikov, duh novega časa! — kakor je nekoč zapisal v knjigo obiskovalcev.

Polde Ravnikar

ZAGORSKI FESTIVAL BO V POČASTITEV 80-letnice Cankarjevega rojstva

Na programu je osem odrskih lavski shod in druge prireditve Izlake, Poljsnika in ljubljanskega del — dve akademiji, razvitje zastave, odkritje spomenika, dramsko gledališče — Vse prireditve bodo trajale osem dni

Praviljalni odbor za izvedbo zagorskega festivala ima polne roke dela. Glavni obrisi festivalskih prireditev so sedaj že znani, ker je tudi programsko komisija zaključila svoje delo. Osnovno je to, da je letošnji zagorski festival namenjen počastitvi 80. obletnice rojstva našega velikega pisatelja in pesnika, Ivana Cankarja. Zagorje bo v ta namen pripravilo dveje Cankarjevih dramskih del, ki jih bo uprizorila »Svoboda I-Zagorje« in »Svoboda Loke-Kisovec«.

Sploh bo letošnji festival zagorske občine bogat na dramskih prireditvah, saj je programsko komisija uvrstila v spored kar osem odrskih del, ki jih bodo podala društva »Svoboda« iz Zagorja, Lok in prosvetna društva iz Cemseni-ke, Izlake in Poljsnika. Celotna prireditev pa bo kvalitetno izpopolnjena s dvema deli ljubljanskega dramskega gledališča, ki se je proužil za sodelovanje na festivalu ljubezljivo odzvalo.

V glavnem bodo na programu izvirna dela, le društvo iz Cemsenika, Izlake in Poljsnika bodo izvajala dela, ki so jih uprizorila že na domačih odrih.

Festival bo trajal osem dni in bo zaključen na rudarski

praznik. Na ta dan bo tudi veliko delavsko zborovanje, formirali pa bodo tudi nov odred PVV.

Trenutno se vsa zagorska in okoliška društva pridno pripravljajo na bližnje slovesnosti. Časa ni na pretek. Zategadej se bodo morale vse skupine v tem kratkem času dobro pripraviti in izrabiti sleherni prosti dan za vaje. Toda kot vedno, bodo tudi na tem festivalu zagorske kulturne institucije pokazale, da je za njimi sezona bogatega in pisanega kulturnoprosvetnega udejstvovanja. Celoten program bomo prinesli v eni naših naslednjih številkih. (v)

APZ v Franciji

Mimogrede, skozi okno v vlaku, pa tudi drugje

(Nadaljevanje)

Ves večer so me dobesedno izročali iz rok v roke ter izpraševali, če poznam njihove sorodnike in znance, Kum, Planino, Sentjur itd. Preveč jih je bilo, da bi si zapomnil imena vseh. Neka sorodnica pozdravlja Suštarjeve iz Trbovelj, Kobinšek pozdravlja svoje domače in Kostanjška, brat pozdravlja Antona Kukovca, Kraljeva Olga domač iz Trbovelj, neko dekle znanec iz Zagorja.

Kar prehitro je minil večer. Treba se je bilo posloviti od mnogih znancev, ki sem jih prvič v življenju srečal ta dan. Nikdar ne bom pozabil pogleda neke rojakinje iz Trbovelj — prej mi je povedala, da ji je pred šestimi tedni umrl mož za silikozo, in takih vdov je tamkaj mnogo — ko sem se poslovil od nje. Zazdelo se mi je, da se ne poslavlja od mene, ampak da se za vedno poslavlja od — domovine...

Pohitel sem za gostiteljem Kotarjem, naš Radovca pa je ravno zabaval rojake ter na harmoniko igral neki šaljni ples, katerega so spočetka plezali peveci, a so se jim kmalu pridružili rojaki.

In na domu? Ker smo se zakasnili, in sicer precej, so nas ženske pozdravile po slovenskem običaju z metjo in krtačami! Pa smo se jim le odkupili! Mislim sem, da bomo po krajšem pogovoru odšli spat. No, tokrat sem se precej zmotil — saj so nam pripravili celo »ohcet«, ki je trajala pozno v noč.

Zavrteli so se gramofonske plošče s slovenskimi polkami in mi seveda z njimi. Pesmi. Smeh. In vmes vprašanja o domovini. Oče Kotar in sin sta obujala spomine na progo Brčko-Banovič, kjer sta delala v izseljenjskih brigadah. Ponosna sta, da sta pomagala graditi domovino,

ponosna sta na zaslužene udarniške značke. In sta nam zapela: »Mi gradimo ceste, pruge...«

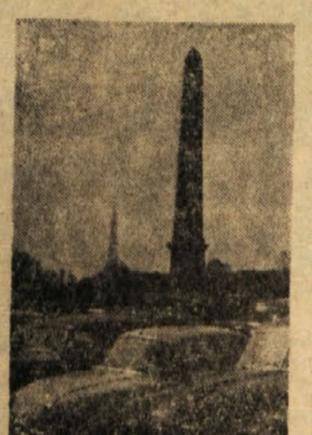
Tako je hitro mineval večer, kaj večer! — noč se je že skoraj bližala jutru, ko smo odšli v postelje. Drugo jutro nas je čakala pot v Pariz in tvegana oddaja za francosko in belgijsko televizijo.

Drugo jutro so prihajali lovci z različnih strani, nekateri z vlakom, drugi z avtobusom, bližnji pa tudi peš. Seveda so nas spremljali gostitelji.

Pridrvel je vlak in zmašili smo se vanj. Še poslednji tiskli rok, klci: »Na svidenje v domovini!« in vlak je potegnil. Marsikomu so ob slovesu stopile solze v oči in marsikdo se je vprašal: se bo li še kdaj srečal s temi ljudmi...

Lens, Sallaumines, Mericourt itd. so rudarska naselja v severni Franciji. O njih so bralci našega lista že dosti slišali, zato ne bom o njih obširneje pisal. Omenim naj le, da je to pač rudarsko naselje, in to veliko, v katerem delajo rudarji

raznih narodnosti, belci in črneci. Nekateri zaslužijo dobro, drugi slabše, nekateri imajo le malo stanovanja, drugi ne itd. Tu so bloki, ki so zares lepi, so pa tudi taki, ki bi se jih Trbovlje sramovale. Rudniki so veliki in za naše pojme nekako na sred-

Place dela Concide z Napoleonom obeliskom

nji stopnji mehanizacije. Človek je še vedno glavna in nepogrešljiva delovna sila. Značilno za ta predel je, da rudarji zelo umirajo za silikozo, to je posebna bolezen, pri kateri pljuča nekako poapnijo. Sodobna medicinska znanost tej bolezni še vedno ni kos...

Francoski rudarji povprečno kar dobro zaslužijo, pa tudi socialno so dobro zavarovani.

PARIZ, PARADIŽ ZA NEKATERE, IN — TELEVIZIJA

V mislih sem bil še vedno pri Kotarjevi družini v Mericourtu, ko smo se bližali Parizu, tistemu toliko hvaljenemu, opevanemu in v neshetnih knjigah opisaneemu kraju, paradiž, kot pravijo nekateri, zares, a samo za tiste, ki se rede na račun žuljavih dlani delavcev in kmetov vsega sveta.

Izstopili smo in že smo bili v živi gneči tisočev. Sprva smo se v tej velikanski pariški človeški gneti počutili nekako slabo, negotovo, kar pa ni še minilo še tisti dan. Popoldne — kratka vaja v neki Operi za televizijsko oddajo. Vodstvo je

bilo z nami zelo zadovoljno. Generalna neke ameriške cow-boyske skupine, nekega pianista, neke angleške baletne šole in televizijskega jazz.

Večer. Spet smo se zbrali v že omenjeni operi. Malce treme je imel vsakdo. Televizija! To vendar ni vsakdanje. Bili smo kmalu na vrsti.

Razgrnila se je zavesa. V nas so se obrnili mnogi aparati. Publika v dvorani je zaploskala. Tiha intonacija — in že smo zapeli. Lepo je zvenela prelepa Mariltova »Venci bell« v tem akustičnem prostoru. In nato, ko se aplavz še niti poleg ni, že vesela, šegava, nagajiva in poskočna narodna »Krančičou Jurij«, s katero je moč in kvaliteta zborja šele prišla do izraza.

Ni še izzvenel zadnji akord, ko nas je hvaležna publika že nagradila z burnim in glasnim aplavzom. Dvorana je gmelja od ploskanja. Zastor se je zato izjemoma še enkrat dvignil in še enkrat so se leče televizijskih naprav obrnile proti nam.

Vrnili smo se v stanovanje. (Nadaljevanj, sledi)

OKRAJNI ZLET „PARTIZANA“ V BREŽICAH Nov rod razvija tradicije telesne vzgoje v Radečah

VSO SKRB POSVEČAJO MLADINI, NOVMU KADRU IN MNOŽIČNOSTI

Med telovadnimi društvi, ki bodo sodelovali na okrajnem zletu »Partizana« v Brežicah dne 2. in 3. junija t. l., bo nastopilo tudi TVD »Partizan« iz Radeč. Udeležilo se ga bo z vsemi oddelki, s preko 80 telovadci. Telovadno društvo v Radečah ima vse pogoje za dober razvoj, saj uživa razumevanje in pomoč pri vseh, predvsem pa pri oblastnih organih in, kar je posebno važno, tesno sodeluje z DPD »Svoboda«. V tem je iskati tudi skrivnost uspeha telovadnega društva. Tako mu je uspelo dograditi in urediti svoj Telovadni dom ter pomnožiti vrste sodelujočih. Ni mu pa uspelo, da bi si zagotovil še več vadiateljskega kadra, kar pa ni samo problem telovadnega društva v Radečah, temveč skoro vseh društev »Partizana«.

Med telovadnimi društvi, ki bodo sodelovali na okrajnem zletu »Partizana« v Brežicah dne 2. in 3. junija t. l., bo nastopilo tudi TVD »Partizan« iz Radeč. Udeležilo se ga bo z vsemi oddelki, s preko 80 telovadci. Telovadno društvo v Radečah ima vse pogoje za dober razvoj, saj uživa razumevanje in pomoč pri vseh, predvsem pa pri oblastnih organih in, kar je posebno važno, tesno sodeluje z DPD »Svoboda«. V tem je iskati tudi skrivnost uspeha telovadnega društva. Tako mu je uspelo dograditi in urediti svoj Telovadni dom ter pomnožiti vrste sodelujočih. Ni mu pa uspelo, da bi si zagotovil še več vadiateljskega kadra, kar pa ni samo problem telovadnega društva v Radečah, temveč skoro vseh društev »Partizana«.

KAKO SO ZACELI

Letos praznujejo v Radečah že 55-letnico delovanja na področju telesne vzgoje. Takoj po naši osvoboditvi leta 1945, ko je bil Telovadni dom v Radečah pri bombardiranju porušen, so se resno lotili svojega dela in tudi uspeli. Ze leta 1946 so imeli radeški telovadci svoj prvi javni nastop v okviru z vsemi oddelki, in to na trgu v Radečah. Prvi pionirji v telovadnem delu po letu 1945 so bili predsednik Ferdo Laznik, Martin Matko ter Janez in Ivanka Zahrastnik. Malo jih je bilo, toda bili so žilavi in vztrajni. V naslednjih letih se je društvo vedno bolj razvijalo in leta 1948 je doseglo uspeh tudi pri gradnji osiroma ureditvi svojega Telovadnega doma. Ob pomoči domačih činiteljev je društvo uspelo, da so že leta 1949 dobili tudi dvorano s parketom, saj je znano, da je telovadnica brez parketa prav tako kot krojač brez šivanke. Tudi novi predsednik društva Janez Zahrastnik, ki je leta 1949 prevzel to mesto, se je trudil za čim širši razmah telovadnih vrst in je v svojem prizadevanju tudi uspel. Res je, da tistega leta ni bilo javnega telovadnega nastopa društva, ki je bil drugače vsako leto, toda izvedlo je zato kvaliteto telovadno akademijo. Janez Zahrastnik, star telovadec, je dobro krmaril, saj je bil že v stari Jugoslaviji dober telovadec. Skupno s tov. Karlom Rupnikom, ki je danes okrajni načelnik telovadnih društev, in tov. Mirkom Bizjakom ter tov. Francetom Pirkom so sestavljali župno vrsto, v kateri so bili seveda še drugi telovadci, toda ne iz našega okraja.

Pomemben razmah je doseglo TVD »Partizan« v Radečah po letu 1952, ko je dokončno uredilo svojo telovadnico in letno telovadišče. Predsednik Franc Lasič si je zadal mnogo brige za razvoj društva, zato pa tudi vsako leto zahtevajo člani, da ostane predsednik še nadalje. Lansko leto je društvo razvilo svojo zastavo in slavilo 55-letnico telovadnega dela in življenja v Radečah.

DANAŠNJE DELO IN USEPIH PRI USTANOVITVI NOVIH DRUŠTEV

Danes šteje telovadno društvo »Partizan« v Radečah 300 aktivnih članov in preko 200 podpornih. Niso pa v Radečah skrbeli samo za razmah svojega društva, ampak so pomagali tudi pri ustanovitvi in razširitvi novih društev na področju radeške občine. TVD »Partizan« v Papirnici je bil prvotno le odsek radeškega »Partizana«, leta 1949 pa so postali tamkaj samostojni in imajo preko 120 aktivnih članov. Leta 1955 so ustanovili samostojno telovadno društvo v Hotemžu, kjer je tudi 180 aktivnih članov. V letošnjem aprilu so začeli z ustanovitvijo društva tudi v Loki, kjer je bilo že pred vojno močno telovadno društvo, vendar do letos s tem še niso uspeli. Upajmo, da bodo sedaj tudi tamkaj vztrajni v delu. Pa še neke se

pripravljajo na ustanovitev telovadnega društva, in sicer v Zidanem mostu. Na področju občine Radeče je še TVD »Partizan« v Podkumu, ki pa so ga nekateri hoteli kar preimeno-

Športni dogodki preteklega tedna

ROKOMETASICE »RUDARJA« PRVAKINJE SLOVENIJE V VELIKEM ROKOMETU
Rokomet postaja vedno bolj zanimiva igra v revirjih. V prvenstvu Slovenije je sodelovala moška in ženska ekipa »Rudarja«. Medtem ko so moški ostali po porazu v Celju na 4. mestu, je ženska vrsta izvojevala do sedaj največji uspeh. Vseskozi so bile rokometasice »Rudarja« med prvimi in končno so se znašle skupaj s »Svobodo« z enakim številom točk, toda za zmago je odločila boljša razlika v golih.

»Svoboda« je odigrala še zaostalo tekmo proti »Odredu«, toda rezultat 9:5 ni zadostal. Tako so igralke »Rudarja« osvojile prvič častni naslov prvaka Slovenije, k čemer jim vsi iskreno čestitamo!

Polfinalno prvenstvo Slovenije v malem rokometu
V Trbovljah je slab sodnik odločil zmago

V nedeljo je bilo v Trbovljah polfinalno prvenstvo Slovenije v malem rokometu. Sodelovali so v moški konkurenci »Svoboda« iz Ljubljane, »Rudar« iz Trbovelj in »Proletarec« iz Zagorja, v ženski konkurenci pa »Rudar«, »Proletarec« in »Papirničar« iz Vevč.

Igralke »Rudarja« sigurne zmagovalke

V tekmovalstvu ženskih ekip so bile igralke »Proletarca« uspešne proti »Papirničarju« iz Vevč, medtem ko so proti ekipi »Rudarja« izgubili z 9:1.

Ekipa »Rudarja« je dosegla še proti »Proletarcu« visoko zmago in s tem tudi pravico sodelovanja v finalnem tekmovalstvu. Sodnik podaljšal tekmo — zmagala »Svoboda«

Dokaj bolj vroče je bilo pri tekmovalstvu moških ekip, kjer Trboveljčani po navadi vlecijo zadnji konec (največkrat po »zaslugi« slabih sodnikov)

V prvi tekmi je »Svoboda« premagala z visokim rezultatom ekipo »Proletarca« iz Zagorja. »Rudar« je premagal »Proletarca« s 23:5, medtem pa je bila odločilna tekma med »Rudarjem« in »Svobodo« v regularnem času končana 5:5. Sodnik pa je hote ali nehote prežrl, da je bilo usodno in »Svoboda« je dosegla gol in s tem zmago. »Rudar« je upravičeno vložil protest.

Mariborsko-varaždinska nogometna liga
V VARAŽDINU NI USPELO »Sloboda« (Varaždin) : »Rudar« 2:0 (1:0)

Težko je s točkami na tujem terenu, to je okusilo tudi moštvo »Rudarja« v nedeljo, ko je moralo proti »Slobodi« pustiti obe točki v Varaždinu in s tem tudi izgleda za osvojitve 2. mesta v ligi. »Rudar« tokrat ni igral slabo, toda zaključnega, realiziranega udarca ni bilo.

V nedeljo bo igral »Rudar« doma, in sicer z »Zagorcem« iz Krapine.

»BRATSTVO« GRE NAPREJ »Zagorac« (Krapina) : »Bratstvo« (Hrastnik) 2:2 (2:0)
Hrastniško »Bratstvo« je malo pozno prišlo v formo. V nedeljo je v Krapini uspelo osvojiti dragoceno točko, čeravno so domačini vodili v prvem polčasu 2:0.

V nedeljo bo »Bratstvo« igralo doma z »Mladostjo« iz Zabolca.

V nedeljo, 10. junija, bodo Hrastničani tudi igrali doma z »Mariborom« in zadnjo tekmo v Trbovljah proti »Rudarju«. Z osvojitvijo 6 točk jim uspe, da ostanejo v tem tekmovalstvu tudi prihodnjo sezono

Mariborsko-celjska nogometna liga
»Proletarec« : »Drava« (Ptuj) 2:1 (2:1)

Kar s težavo je šlo v Zagorju. »Proletarec« je imel dosti posla z »Dravo« iz Ptuja, vendar se »Proletarec« ni dal ugnati. Pobrabil je obe točki in se s tem še bliže pomaknil k naslovu prvaka in k sodelovanju v skupini boljših.

V nedeljo bo »Proletarec« igral v Storah proti »Kovinarju«, moštvo »Brežice« pa bo igralo v Kidričevem proti »Aluminiju«

Tek osvoboditve v Zasavju
Zmagovalno moštvo so to pot Radeče

Tokrat je šlo brez dežja. Tek osvoboditve v okrajnem merilu je izvedlo v nedeljo ob lepem, sončnem vremenu TVD »Partizan« v Radečah.

Iz 8 občin okraja Trbovlje so imeli pravico do nastopa po trije zmagovalci. Graje vredno pa je, da se Hrastničanom ni zdelo vredno poslati tekmovalcev, prav tako tudi Brežičani, ki niso poslali nobenega zastopnika.

Rezultati:
Pionirji — 500 metrov (22 tekmovalcev): 1. Iskra (Krško), 2. Deželjak (Trbovlje).

Mladinci — 2000 metrov (17 tekmovalcev): 1. Bole (Radeče), 2. Rotar (Sevnica).

Člani — 3000 metrov (19 tekmovalcev): 1. Klančar (Trbovlje), 2. Span (Krško), 3. Dervovšek (Zagorje).

Pionirke — 500 metrov (22 tekmovalke): 1. Sterniša (Radeče), 2. Brzec (Trbovlje).

Mladinke — 1000 metrov (16 tekmovalke): 1. Mladenovič (Radeče), 2. Arh (Trbovlje).

Članice — 1200 metrov (17 tekmovalke): 1. Marn (Zagorje), 2. Kreže (Trbovlje).

Ekipni vrstni red je bil sledeč: 1. Radeče 89 točk, 2. Trbovlje 87 točk, 3. Zagorje 57 točk, 4. Krško 34 točk, 5. Sevnica 32 točk, 6. Senovo 31 točk, slede Brežice in Hrastnik.

Po končanem tekmovalstvu je načelnik Okrajne zveze »Partizana« v Trbovljah izročil zmagovalni ekipi iz Radeč prehodni pokal OLO Trbovlje.

DPD »SVOBODA« Trbovlje II.
vabi na glasbeno prireditev, katero prireja mladinska godba Svobode.

I. KONCERT MLADINSKE GODBE NA PIHALA
pod vodstvom dirigenta ADA TAUSICA

se bo vršil danes zvečer, 2. junija, ob 19.30, v domu Svobode Trbovlje II. Vljudno vabljeno!

Mestna mesnica v Brežicah sprejme v službo

- MESARKEGA POMOČNIKA s pomočniškim izpitom, praksa zaželena.
 - MESARKEGA VAJENCA z dovršeno nižjo gimnazijo v starosti do 18 let.
- Nastop službe takoj, plača po tarifnem pravilniku. Ponudbe poslati na upravo podjetja do 15. junija 1956.

Obvestilo

Obveščamo vso mladino Trbovelj, da bomo v ponedeljek, 4. junija 1956 pričeli s košarkarsko solo. Vabimo vse mladince in mladinke od 12 leta starosti naprej, da se priložilo dne 4. junija t. l. ob 16. uri na stadionu »Rudarja« v Trbovljah.

Sola bo trajala 1 mesec.
SD »Rudar« Trbovlje, košarkarska sekcija.

Nogometna tekma v Vidmu-Krškem

V nedeljo popoldne je bila prijateljska nogometna tekma na stadionu »Matije Gubca« v Vidmu-Krškem med »Tehniko« iz Cerkelj in TVD »Partizanom« iz Krškega.

Kljub temu, da so bili v igri večji del v premoči krški nogometaši, je bil končni rezultat tekme 1:1 (1:0). Domačini premoči niso znali izkoristiti.

Pionirski in mladinski odredi — pozor!

Drugi del tekmovalstva v spoznavanju tehnike, ki ga je razpisal Okrajni odbor Ljudske tehnike v Trbovljah, je končan. Pozivamo vse pionirske in mladinske odrede, da pošljejo za-

VOZNI RED

VELJA OD 3. JUNIJA 1956

Iz Trbovelj III: 4.20, 5.15, 6.30, 9.30, 10.50, 14.20, 15.30, 19.00 in 20.05.

Od restavracije: 4.30, 5.20, 6.20, 6.40, 9.40, 11.00, 14.30, 15.30, 15.40, 19.10, 20.10.

Prihod na kolodvor: 4.40, 5.30, 6.30, 6.50, 9.50, 11.10, 14.40, 15.40, 15.50, 19.20, 20.20.

PRIHOD VLAKOV

Iz Ljubljane: 1.20, 3.59, 6.03, 6.50, 9.31 (brzi), 10.12, 15.11, 15.45, 17.18 (motorni), 19.49, 20.25.

Iz Zidanega mosta: 3.54, 4.53, 6.08, 7.15, 8.33 (motorni), 11.26, 15.50, 16.29, 19.17 (brzi), 20.49, 22.03.

ODHOD AVTOBUSA IZ KOLODVORA

Odhod iz Kolodvora: 4.55, 6.10, 6.50, 7.20, 10.15, 11.30, 15.15, 15.50, 16.30, 19.50, 20.50.

Od restavracije: 5.05, 6.20, 7.00, 7.30, 10.25, 11.40, 15.25, 16.00, 16.40, 20.00, 21.00.

Prihod v Trbovlje III: 5.15, 6.30, 7.40, 10.35, 11.50, 15.30, 16.10, 16.50, 20.05, 21.10.

ključna poročila najkasneje do 5. junija 1956. Istočasno naj priložilo vse izdelke za okrajno razstavo in jih pošljejo Nižji gimnaziji v Vidmu-Krškem.

TELOVADNA AKADEMIJA V POČASTITEV ROJSTNEGA DNE MARSALA TITA V VIDMU-KRŠKEM

Tudi letos je TVD »Partizan« v Vidmu-Krškem pripravilo slovesno akademijo v počastitev 64. rojstnega dne marsala Tita. Na slavnostni prireditvi so nastopili cicibani, pionirji, pionirke, mladinci, mladinke, člani in članice. V petnajstih točkah, ki so jih izvedli nastopajoči, so prikazali redno delo v telovadnici. Občinstvo je najbolj navdušeno spremljalo članice, ki so izvedle vaje z žogami, starejše pionirje s puškami, cicibane in članice na orodju. Tudi ostale točke programa so bile dobro pripravljene in so zato nastopajoči želi vse priznanje.

Vedno bolj se opaža, da v Vidmu-Krškem primanjkuje dovolj prostorna dvorana za razne prireditve. Škoda, da tako dobremu programu niso mogli slediti vsi, ki so se namenili na akademijo. Dvorana je bila nabito polna. Vsa vrata so bila odprta, a kljub temu niso bili vsi deležni užitka, ki so ga medili nastopajoči.

Prebivalci mesta Videm-Krško so častno proslavili praznik Tita s tem, da so se polnoštevilno udeležili akademije, ki je bila prirejena v počastitev njegovega rojstnega dne.

Vremenska napoved

Okoli zaključka tekočega tedna nestalno vreme s kratkotrajnimi padavinami ozaroma nevihtami, sicer deloma sončno. V nadaljnjem poteku vednevnoro razdobje jasnega poletnega vremena. Proti koncu prihodnjega tedna močne padavine z nevihtami in močna ohladitev.

OBJAVE in oglasi

OBVESTILO!
Komunalna Brežice sporoča vsem kmetovalcem, kupcem in prodajalcem, da bo v Brežicah v torek, dne 5. junija 1956, novo vpeljani konjski sejem. Ugodna prodaja in nakupi vseh vrst konjev.

V Kapelah pri Brežicah bo velik letni sejem za živino in svinje 17. junija 1956.
Prodajalci in kupci vabljeni!

JAVNA ZAHVALA
Zahvaljujem se tov. dr. Miroslavu Kristofiču, »Celuloza«, Videm-Krško za njegov trud, ker mi je bil v pomoč pri moji težki boleznitoliko časa, da me je ozdravil.

Zahvaljujem se nadalje družini Lekše, pri kateri stanujem, posebno pa gospodarju, ki se je trudil in mučil z menoj. — Karlo Hočevar, Smečec 4, Veliki Trn, občina Videm-Krško.

ZAHVALA
Ob težki izgubi našega draga očeta
ERNESTA ZAKONJSKA
se najlepše zahvalujemo vsem sosedom, znancem, sorodnikom in častiti duhovščini, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti. Se posebej pa iskrena zahvala dr. Kumorovskemu, dr. Košuti in ostalemu strežnemu osebju za lajšanje trpljenja.

Obenem se zahvaljujemo vsem sosedom za izdatno pomoč in tople besede.
Zahvali so ostali

PRODAM HIŠO z gospodarskim poslopljem, 20 minut od postaje Brežice ob glavni cesti. — Naslov v upravi lista

PRODAM 45 arov NJIVE ob cesti pri Dolenji vasi. — Pavel Bogovič, Pohanca — Artiče.

Opekarna Krme
priporoča v nakup svojo prvovrzdno ZIDNO OPEKO po ceni 7 din za kos. Cena franko železniški vagon, nakladalna postaja Krmelj.

Avtoprevozno pod etje „PREVOZ“ V BREŽICAH

obvešča občinstvo, da bo s 1. junijem 1956 odprlo redno avtobusno progoo od Brežic—Vidma-Krškega—Sevnice—Radeč—Zidanega mosta—Rimskih Toplic—Hrastnika v Trbovlje in nazaj.

Odhod iz Brežice ob 6.15, prihod v Trbovlje ob 8.45. Povratek iz Trbovelj ob 14.15, prihod v Brežice ob 17.15.

Redna nedeljska avtobusna proga Brežice—Crikvenica (v času sezone): odhod iz Brežice od 4.00 zjutraj, prihod v Crikvenico ob 10.00. — Avtobus se vrača ob 16.00, prihod v Brežice ob 22.00.

Redna nedeljska avtobusna proga Brežice—Cateške Toplice—Mokrice. — Odhod iz Brežic ob 14.30, prihod v Mokrice ob 15.15. — Povratek iz Mokrice ob 19.15, prihod v Brežice ob 20. uri.

Vozni red avtobusa iz Brežic na Bizeljsko je spremenjen v toliko, da je odhod iz Brežic namesto ob 16.00 sedaj ob 17.30.

VSE POVERJENIKE PRESERNOVE DRUŽBE VABIMO,
da nam pošljejo do 10. junija 1956 poimenski spisak tistih članov Presermove družbe, ki so kmečki proizvajalci in nimajo rednih dohodkov iz kmetijstva. Na osnovi tega spiska bomo izvedli posebno zbranje za člane Presermove družbe — kmečke proizvajalce.

Najkasneje do 10. junija 1956 naj nam tudi vrnejo vse nerazpečane »Vpisnice«. »Vpisnice«, ki jih poverjeniki ne bodo vrnili do tega roka, bomo šteli kot izdane novim članom in bomo poverjenike obremenili za toliko članarin po 320 dinarjev, kolikor so prejeli »Vpisnice«, a jih niso vrnili. Najpозneje do 10. junija 1956 naj člani in poverjeniki nadalje poravnajo vse obveznosti, ker sicer ne bodo imeli pravice do slučajno izžrebanega dobitka na njihovo številko »Vpisnice«.

Zbranje bo v petek, 15. junija 1956, ob 12. uri v prostorih Presermove družbe pred posebno komisijo iz vrst poverjenikov. Celoten izid zbranja bo objavljen v 7. številki »Obzornika«, glavnih dobitkov pa v dnevnem časopisu.

Tajništvo Presermove družbe.

Vsega po malem ZA vse

7 DNI PO SVETU

167 let star ženin

Včeraj popoldne je predsednik Tito z ožjim spremstvom krenil v »moderem vlakcu« na uradni obisk v Sovjetsko zvezo. Kakor je izjavil na beograjski postaji, se bo s sovjetskimi predstavniki pomenil o nadaljnem medsebojnem sodelovanju v duhu onih načel, ki jih vsebuje že beograjska deklaracija iz lanskega leta: v duhu politike miroljubnega sožitja, ki edina lahko vodi svet k medsebojnemu zблиžanju in trajnemu miru...

Obisk visokega jugoslovanskega gosta Moskvi prihaja v času, ko sta si Zahod in Vzhod že krepko podala roke. Spominimo se samo sovjetsko-britanskih in francosko-sovjetskih razgovorov pred nedavnimi in bodrilnih izjav na obeh straneh o želji po sodelovanju in miru! Svet, ki je še pred leti trepetal pod vplivom »hladne vojne« za svojo usodo, je sedaj sproščen takega strahu krenil po novi, lepši poti. In prav potovanje jugoslovanskega predsednika naj bi to resnico znova potrdilo.

Vemo, da vse možnosti za sodelovanje med našo in sovjetsko državo niso izčrpane. Vendar je prav, če poudarimo razmeroma hitro normaliziranje medsebojnih odnosov v gospodarskem, kulturnem in političnem področju zadnjih mesecev. Sodelovanje in pred vsem zupanje v tako sodelovanje pa kaže najbolj tudi nedavni sporazum o sodelovanju v atomskem področju v miroljubne namene.

Nedavni obisk sovjetskih državnikov v Beogradu je odprl lepše perspektive za naše stike z ostalimi vzhodnoevropskimi deželami. Predsednikova pot v Moskvo bo dala še širše perspektive... Mednarodna javnost pa bo ob zaključku Predsednikovega obiska spoznala, da so določbe beograjske deklaracije o enakopravnih medsebojnih odnosih, medsebojnem spoštovanju in medsebojnih stikih postale velika, razveseljiva resnica.

Občinske volitve v Italiji

Četudi občinski sveti v zahodnih državah še ne pomenijo kdo ve kakega političnega aparata, so volitvam te vrste v Italiji navedeni poseben, vse-

državni pomen. Odgovorile naj bi na vprašanje, kako je pravzaprav s razporeditvijo političnih sil. In pokazale so naslednje: pred vsem so porasli glasovi levo usmerjenih strank. Vlade stranke so sicer, dobile več glasov, posebno liberalci in socialdemokrati, vendar se niso mogte usidriati s primerno večino v nobenem večjem mestu.

Pravijo, da se je položaj še bolj zamojal. Vlada koalicijski ni trdna. Socialdemokrati so dajali, da bi bilo treba pritegniti Nennijeve socialiste, liberalci pa zahtevajo zvezo z desnico, t. j. s monarhisti in neofašisti. Kršćansko-demokratska stranka se še ni odločila. Če bo sledila pozivom Vatikana — in to je skorajda zanesljivo — se ne bo vezala s socialisti. Povezavo stranke z desničarji pa nasprotujejo mnogi bolj levo usmerjeni prvaki in kršćansko-demokratski stranki.

Kam torej? Treba bo še počakati.

In ostalo...

Avstrija bo te dni vpo-klicala prve svoje vojaške novince. Na Cipru postaja vedno huje. Zaradi spora med ciprsko nadškojijo in grškim zunanjim ministrom je moral slednji odstopiti in prepustiti mesto novemu človeku, ki bo znal bolj upoštevati osvobodilne težnje ciprskih Grkov. — Maroko se je s Francijo dokončno pomenil o vseh vprašanih prenoša oblasti. Sedaj le še čakajo na sklep francoskega parlamenta. — S Tunizijo pa ne gre tako gladko. Premier Burgiba izjavlja, da njegova vlada ne bo podpisala nobenih pogodb vse dotlej, dokler ne bo imela v rokah prav vse organe oblasti vključno z diplomacijo. In kar je še posebno pomembno; odločno se zavzema za neodvisnost Alžira, v katerem se Francozi trudijo, da bi z obo-roženo silo strli upor in nato pričeli izvajati svoje reforme.

Te dni bo francoska skupščina odgovorila tudi na vprašanje, ali se ji Molletovi načrti o tej deželi zde pravilni. Ali bo morda francoski ministrski predsednik spremenil svoj kurz, ko se mu je iz vlade prav zaradi Alžira umaknil Mendès-France, radikalno-socialistični prvak?

Najstarejši človek sveta prebiva v kolumbijskih Andih, v mestu s 25.000 prebivalci, ki leži okoli 3300 metrov nad morskovo višino. Metuzalemu je ime José Pereira, trdi, da je star 167 let. Preživlja se z rento. Pred kratkim mu je šinila v glavo čudna misel — sklenil je, da se bo poročil. Za to pa je potrebno potovanje. In José Pereira bo potoval. Odpravlja se na dolgo potovanje — rad bi spoznal ZDA.

José Pereira meni, da se je rodil leta 1789 — seveda, če se ne moti! Krstnih zapiskov v mestu ni, takrat jih v mestu pač niso poznali. In zaradi tega mu ne more nihče oporekati.

Sicer pa ima José še imeniten spomin. Prav rad pripoveduje zgodbe iz svoje mladosti. Stari meščani pravijo, da je bil

Drobiž

Kakor poročajo, je največje letališče na svetu v Londonu, ki je dolgo štiri kilometre. Široko pa okoli tri in pol kilometra. Uporablja ga 28 letalskih družb. Na tem letališču je stalno zaposlenih 14.000 ljudi.

Čeprav je poteklo že deset let od strahotne vojne, je v Berlinu še vse polno razvalin, v katerih so se naselile mačke. Izmed katerih so nekatere že na pol podivjane. Cenijo, da je vsega skupaj okoli 80.000 mačk. V zadnjem času so začeli osterlov na te živali, ker prehašajo nalezljive bolezni.

Nedavno je na Floridi umrl William Lewis Potts, izumitelj zeleno-rumene-rdeče svetilke, ki na križiščih ureja promet. Prvo tako svetilko so postavili na Floridi pred 36 let.

on takrat, ko so bili še otroci, že zelo star. Vsi se smejiijo, ko se spominijo, da je hotel José na plesih vedno plesati le z mladimi dekleti. Čeprav je kljub visoki starosti veljal za dobrega plesalca, so dekleta raje izbirala mlajše.

Znani kolumbijski zdravnik dr. Ribeira je v zadnjih letih odkril več indijanskih očkavov, ki so bili stari okoli 110 let. Preiskal je tudi Pereira in izjavil, da bo star najmanj 120 let.

Pereira je silno jezen, kadar mu ljudje ne verjamejo, da je star 167 let, Sicer pa zelo malo je, še manj pije, tembolj pri sru pa mu je kajenje. Večji del dneva preživi na kakšnem toplen mestu, kjer greje svoje koščne ude.

Pred približno petdesetimi leti mu je umrla peta žena. »Poroka me je vedno zelo zabavala,« je dejal. »Rad bi se še šestič oženil, le pravo bo treba najti. Imeti bo morala seveda majhno doto, pa pridna in varčna naj bi bila!«

José, ki nikoli ni zapustil svojega domačega kraja, bo zaradi poroke odpotoval v Združene države. Zaprtil je za potni list, zdravnik pa so ga posvarili, da bi odpotoval na lastno odgovornost. Vendar pa najstarejši možek na svetu ne pozna strahu. Na vsak način hoče potovati, saj je vendar že dovolj dolgo čakal na ta trenutek.

Tudi to se zgodi

Ray »Sugar« Robinson, znani svetovni prvak v boksanju, ki je nekaj časa nastopal kot plesalec in si nato zopet priboril šampionat, je pred nedavnim zmagal nad Bobojem Olsonom, ki mu je hotel zopet odvzeti prvenstvo. Pri tem je zanimivo to, da so obema bokserjema zaplenili ves honorar — za davčne zaostanke...

Radio Ljubljana v tem tednu

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05, 6.00, 7.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 radijski dnevnik in ob 22.00. Oddajo »Zelesi ste« poslušajte ob delavnikih ob 17.15, ob nedeljah pa ob 15.15. Kmetijske nasvete in kmetijsko univerzo vsak delavnik ob

12.30. »Naš jedilnik« vsak delavnik ob 6.30, oddajo »Dobro jutro, dragi poslušalci (pester glasbeni spored) pa vsak delavnik od 5.00 do 6.00.

NEDELJA, 3. junija: 6.00—7.00 Poskočne in vesele za prijetno nedeljsko jutro. 8.15 »Vsak eno...« (Revija ansamblov, zborov in solistov, ki nastopajo v našem radiu). 9.00 Otroška predstava — E. Kästner: Pika in Tonček (radijska priredba Marije Duše). 10.00 Družinski pogovori. 12.00 Pogovor s poslušalci. 13.30 Za našo vas. 14.15 Revija zabavnih melodij. 16.30 Od Idrije do Vipave po nekdanjih poteh (reportaža). 18.00 Radijska igra — Skagstad: Mesec nad fjordom (ponovitev), glasbeni intermezzo. 21.00 Kulturni razgledi. 21.15 Popevke in ritmi.

PONEDELJEK, 4. junija: 12.40 Pohorski fantje pojo in igrajo. 13.35 Priljubljene popevke. 15.15 Pesmi, ki so jih prepevali naši borci. 15.40 Se pomnite, tovariši... Jelo Gašperšič: Suha zemlja. 18.00 Iz naših kolektivov. 20.00 Mladinska oddaja.

TOREK, 5. junija: 11.45 Cicibanom — dober dan. 14.30 Za dom in žene. 14.40 Melodije Dunajevskega izvajajo orkester Radia Moskva. 18.00 Zunanje-politični feljton: Po občinskih volitvah v Italiji. 20.00 Tedenski notranje-politični pregled. 20.10 Slovenske narodne pesmi poje zbor Slovenske filharmonije. 20.30 Radijska igra — Fred v. Hörschelmann: Karo.

SREDA, 6. junija: 11.05 Melodije iz filmov in glasbenih revij. 12.05 Danilo Bučar: Belokranjske pisanice. 13.35 »Od Triglava do Ohrida« (venček pesmi in plesov narodov Jugoslavije). 18.00 Radijska univerza — prof. Pavel Kunaver: Planet Jupiter. 18.15 Igra tamburaški orkester pod vodstvom Matka Sijakoviča. 18.30 Modni kotiček. 21.30 30 minut z orkestrom David Rose. 22.15—23.00 Jazz cocktail.

ČETRTEK, 7. junija: 11.05 Za dom in žene. 11.45 Slovenski skladatelji — mladini (glasbena oddaja za pionirje). 14.30 Novi filmi. 14.40 Zenski zbor France Prešeren pod vodstvom Petra Liparja poje skladbe na otroška besedila. 18.30 Družinski pogovori. 18.40 Igra zabavni orkester moskov-

V mrežah Interpola Tihotapci in falzifikatorji z dveh kontinentov

(Po magazinu »300 čuda«)

»Zelo lepo je od tebe, da si me prišel počakat,« mu je lahkotno rekla Germaine.

»To se vendar spodobi!« ji je odgovoril Francois.

»Da, ali...«

Tedaj se je Francois naenkrat spomnil, da je popolnoma pozabil na cvetje, ki ji ga je prinesel.

»Evo, prosim!« ji reče in ji izroči cvetje.

Germaine je vzela šopek povsem ravno dušno in resno. Cvetje je sprejela od njega, kakor da bi ji bil ponudil pasto za zobe, aparat za čiščenje prahu ali kaj drugega.

Medtem ko je imel mož opravka z njeno priljago, se je Germaine pudrala in trudila, da si po dolgem potovanju olepša lice.

Kasneje, ko sta bila že v avtu, ji je Francois dejal: »Če nisi trudna, bi lahko šla takoj k Tonyju. Želi, da čimprej govori s teboj.«

»V redu!« mu je odgovorila Germaine.

Po krajšem času jo je Francois spet vprašal: »Se je v Evropi zgodila kakšna nezgoda?«

»Da,« mu je odgovorila. »Prav zaradi tega sem tudi prišla v New York.«

Vse do pisarne Tonyja Giraldirja nista več spregovorila niti besedice...

Pisarna Tonyja Giraldirja je bila v centru New Yorka. Tony Giraldir je bil živo nasprotje negovanega gospoda D'Argona. Bil je surov, brutalen, nenavadno močan, debel in neokreten človek, ki je spominjal na kakega potepuha. Bil je človek, ki je pripravljen na vse. Za dosego svojih ciljev ni izbiral sredstev. Edini cilj pa so mu bili dolariji, čimveč dolarjev, ne glede na to, na kakšen način bo prišel do njih. Da si je izbral prav tovrsten posel, da se dokoplje do dolarjev, pa ni pomenilo, da Tony ne bi bil pripravljen priti do denarja tudi na kak drug, še bolj nizkoten način. Toda zdelo se mu je, da so ti opraviči med vsemi še najdonosnejši.

»Hm,« je ponavljal Tony, ko je poslušal pripovedovanje Germaine o situaciji v Evropi. »Hm, sto strel, stvari ne stvoje sicer najbolje, toda Tony Giraldir se bo tudi tokrat izvelel,« je dejal in udaril po mizi.

»Moramo se izvleči! Našel bom pot in način, da izigramo FBI in Interpol. Ne damo se tako lahko! Oni tam v Evropi so prave mevže.«

Treba pa je bilo priznati, da je bilo delo ljudi Interpola složno, vendar naporno in težavno. Ljudje iz Interpola so morali paziti in hoditi po tisočih sledeh. Morali so preveriti celo množino podatkov neštevilnih oseb, da so prišli končno na pravo sled. Sele tedaj so lahko pričeli z aretacijami, ki so izzvale po vsej Italiji pravo senzacijo.

Da bi pa imeli bralec jasno sliko o značaju in obsegu te edinstvene afere, je treba obrazložiti še določena dejstva. (Nadaljevanje sledi)

TUREK, 5. junija: 11.45 Cicibanom — dober dan. 14.30 Za dom in žene. 14.40 Melodije Dunajevskega izvajajo orkester Radia Moskva. 18.00 Zunanje-politični feljton: Po občinskih volitvah v Italiji. 20.00 Tedenski notranje-politični pregled. 20.10 Slovenske narodne pesmi poje zbor Slovenske filharmonije. 20.30 Radijska igra — Fred v. Hörschelmann: Karo.

SREDA, 6. junija: 11.05 Melodije iz filmov in glasbenih revij. 12.05 Danilo Bučar: Belokranjske pisanice. 13.35 »Od Triglava do Ohrida« (venček pesmi in plesov narodov Jugoslavije). 18.00 Radijska univerza — prof. Pavel Kunaver: Planet Jupiter. 18.15 Igra tamburaški orkester pod vodstvom Matka Sijakoviča. 18.30 Modni kotiček. 21.30 30 minut z orkestrom David Rose. 22.15—23.00 Jazz cocktail.

ČETRTEK, 7. junija: 11.05 Za dom in žene. 11.45 Slovenski skladatelji — mladini (glasbena oddaja za pionirje). 14.30 Novi filmi. 14.40 Zenski zbor France Prešeren pod vodstvom Petra Liparja poje skladbe na otroška besedila. 18.30 Družinski pogovori. 18.40 Igra zabavni orkester moskov-

skoga Radia. 20.00 Kulturni obzornik. 20.15 Cetrtkov večer domačih pesmi in napevov — sodelujejo priljubljene ansambli in solisti.

PETEK, 8. junija: 11.45 Cicibanom — dober dan! (Jože Smid: Pol za šalo pol za res). 12.00 Pojeta pionirski zbor IV. gimnazije v Mariboru pod vodstvom Albina Horvata in vokalni kvintet Anton Neffat. 14.30 Zanimivosti doma in po svetu. 18.00 Spoznavajmo človeka. 18.15 15 minut z Veselimi godci. 20.00 Tedenski zunanje-politični pregled. 22.15 Igra Plesni orkester Radia Ljubljana.

SOBOTA, 9. junija: 11.05 Za dom in žene. 11.15 Lahek spored igra Mariborski pihalni ansambel pod vodstvom Draga Lorbeka. 12.40 Pesmi in arije Jakova Gotovca. 14.30 Pionirski kotiček. 18.00 Okno v svet: Kambodža na poti neodvisnosti. 18.15 Poje Ljubljanski komorni zbor pod vodstvom Milka Skoberneta. 18.45 15 minut z zabavnim orkestrom Radia Budimpešta. 20.00 Veseli večer. 22.15—23.00 Oddaja za naše izseljence — na valu Igra zabavni orkester moskov-

Želiš lepo, sodobno in okusno tapecirano pohistvo?

Potem se oglasi pri

„Tapetništvu“ - Trbovlje

OBRTNIŠKA CESTA 12 (v hiši pri Ačkun)
Izdelujemo vse v to stroko spadajoča dela, otomane, kavče, žimnice, fotelje, vzmetnice, zavese in vse vrste dekorativnih in sedlarskih del. Sprejemamo se tudi popravila.

divani že od 11.000 do 16.000 dinarjev
kavči že od 35.000 do 40.000 dinarjev
žimnice že od 8.500 do 12.000 dinarjev

Cene konkurenčne — Izdelava solidna in točna, prepričajte se o tem sami in nas obiščite! — Priporoča se

TAPETNIŠTVO — TRBOVLJE

V OBJEMU HUERTO LOPEZ ZELENEGA PEKCA

ROMAN 12 Priredil Vlado Pečar

Gama Alonso, eden naših ljudi, jo je hudo izkupil. Kljub opozorilom polkovnika Loosa je često zapuščal naš tabor in odkolovratil po svojih poteh. Nekega jutra smo zaslišali kričanje v nekem šotoru. Bil sem že zopet pri močeh in sem z drugimi vred stekel gledat, kaj naj pomeni ta hrušč. Neki caboclos je ves razburjen kazal proti gozdu in pripovedoval, da bo sešora Gama požrl jaguar. Pograbilni smo sekire in puške in kot neumni planili v hosto.

Imeli smo kaj videti! Na nekem trohnetem deblu je renčal razčeperjen mlad jaguar, kakih deset metrov pred njim pa je ta prizor mirno in brezbrizno snemal naš prijatelj — Gama. Zastal mi je dih. Veliki lovec je prislomil puško na rame, Padilla Angelico je zakričal:

»Za božjo voljo, ne ubijte ga, morebiti je njegova mati v bližini!«

Bilo pa je prepozno. Lorcova puška je zadela, jaguarček se je zvalil na tla. Planili smo k Gami in ga zasuli s ploho očitkov. Gama pa se sploh ni zavedal storjene napake. Ves je žareč od zmagoslavlja.

»Čudovit posnetek, caramba!« je vzkliknil in v velikih skokih tekel proti taborišču zavarovalni filim.

»To je zahrbtna žival,« nam je medtem pripovedoval Lorco. »Nikoli te ne bo napadla, dokler ji zreš v oči. Ko pa ji boš pokazal hrbet, te bo naskočila. Na nekem lovu med Rio Brancom in Rio Negrom mi je zmanjkalo nabojev, moral sem se vrniti. Odrli sem divjačino in jo pritrtil na neko vejo, prepričan, da jo bom dan pozneje snel s kavlja. Delal sem račun brez krčmarja. Jaguar je zavohal kri, bitni pa je moral v družbi, kajti na nekem ovinku sem opazil, kako mi sledi njegova sa-

mica. To me je rešilo. Izdril sem nož in ji še pogumno nasproti, puško pa sem odvrgel. Samica je počenila in me nepremično gledala. Niti za hipce nisem umaknil svojih oči, le še bolj sem jih razprl in jo skušal hipnotizirati. Nenadoma se je jaguarka pobrala s tal in izginila v gosto podrast. Čakal sem več kot pol ure, če bi se morebiti slučajno ne vrnila, in šele potem nadaljeval pot.«

Nisem mu verjel, Lorco je zelo rad pretiral. Končno smo dospeli do Zmajevskega jezera. Se danes ne razumem, zakaj mu pravijo »jezero«, ko pa ni v njem niti kaplje vode. Sem pa tja kakšna na pol posušena mlaka, vmes pa grozljivo mehka ruša, ki se vdaja pod nogami. Čemu neki se domačini tako bojijo tega kraja?

Pomikali smo se mimo zverženega bivevja, oboroženega z velikimi in ostrimi trni. Gazili smo po debeli plasti močvirne trave, se izogibali mlakuž, večkrat pa obtičali, ker nas je do kolen zalivala penasta voda, ki je prej ni bilo opaziti.

Včasih so se iz zelenja hripavo oglasile ptice. Opazili smo velike, pisane gosti, ko pa smo jih nekaj ustrelili, ni bilo mogoče iti po nje, ker se nam je udiralo pri vsakem koraku.

»Peoni, z mačetami naprej!« se je oglašil polkovnik Loos.

Previdno smo gazili po blatu. Caboclosi so sekali debelo trje, da je bilo slišati, kakor bi nepretrgoma pokali z biči. Kakor slepci smo si tudi mi s palicami utirali pot. Kjer palice niso dosegle trdih tal, tja si nismo drznili stopiti. Kapetan Rocco je vzpodbujal peone in jim obljubil žganje. To je zaleglo. Delali so kot obsedeni in pri tem stalno žvečili koko.

Proti večeru smo bili prisiljeni se utaboriti. Sotorov nismo postavljali, pač pa smo skotalili med grmovje zabeje in skušali sede ponočiti na njih. Peoni so nasekali vej in nam postlali, toda ni me mikalo sedeti na tla, pod katerimi sem čutil, da se vdajajo. S prvim mrakom so nas začeli oblegati roji komarjev. Zakrili smo si z robci obraze, napeli mreže, vzdrževali živahen ogenj — zaman. Tak naval krvososov je nemogoče opisati. Koža se mi ježl ob spominu na naše razprskane obraze. Bog ve kako je to bilo mogoče, toda celo pod tankimi mrežami

zoper moskito je bilo toliko brenčočih komarjev, da smo se kar valjali po tleh.

Siednji sem vendarle zadremal, toda še v polsnu sem čul Lorca pripovedovati, kako je nekoč nekega človeka reševal smrti v močvirju.

Palencia mu je velič molčati, veliki lovec pa se je na ves glas smejal in nas kar naprej izzival. To me je zopet prebudilo. Pretegnil sem se in zagledal Lorca prižigati si bakljo. Pograbil je svojo puško in se odpravil skozi bivevje. Zaklical sem za njim, naj se ne podaja v nevarnost, toda odgovoril mi je s svojim grohkim smehom.

Vso noč ni bilo nad močvirjem pravega miru. Ptice so se drle kot za stavo, voda je klokotala in pronicala skozi veje naših zaslinih ležišč. Zelel sem si, da bi že napočilo jutro.

Ko je zarja rdeče pobarvala vzhod in so se gosti začele kriče spreletavati nad nami, se je Lorco vrnil. Privlekel je na lasu privezано mrtvo anakondo. Prvi sončni žarki so pozlatili luskinne na njenem pisanem hrbtu. Veliki lovec jo je odril in začel sušiti kožo ob umirajoči žerjavi. Peoni so si razdelili meso. Skozil traje je zasvetilo jutro.

Tretji dan našega pohoda čez močvirje smo spoznali, da s tolikšno priljago ne bomo znošli poti. Posvetovali smo se, kaj nam je storiti. Peoni so bili upehani od večnega klestenja grmičja in trstike, bilo je nemogoče zahtevati, da bi povrh vsega nosili še našo priljago. Poiskali smo si primeren, zavarovan prostor in na njem odložili naše spalne vreče, nekatere zabeje, večino knjig in priročnikov ter drug podoben balast. S težkim srcem sem se moral ločiti od svojih leksikonov. Edino lovec niso hoteli nič slišati o tem, da bi se odrekli sveznjem kož. Ker so obljubili, da jih bodo sami nosili, je polkovnik Loos zmignil z rameni in stvar je bila opravljena. Po mojem prepričanju to ni bilo prav, toda kdo bi se bodel s temi podivjanimi ljudmi.

Nehote sem vendarle moral občudovati velikega loveca. Zdel se mi je čil in svež, kakor bi spal vso noč, mene pa je bolela poslednja koščica v telesu in glava mi je bila omotična, kakor od težkega vina.